

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ (ରକ୍ଷା) କରିଥାଏ ।

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رُءُوفُونَ

(ସୁରତୁଲ୍ ମୁନିନ୍‌ନୁନ୍: 09)

ଅନୁବାଦ: ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଅମାନତ୍ ଓ ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସଜାଗ ଥାଆନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِهِ الْمُسِيحِ الْمَوْعُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ବୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍ ଖାହାଦ୍

ସଂଖ୍ୟା: 50

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ

: 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ହୁଜୁର

ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମରେ ଅଛନ୍ତି।

ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ

ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କି

ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ

ଆ.ବଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ, ଦୀର୍ଘାୟୁ

ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ।

ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର

ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ

ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ। ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ

ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

19 ଜୁମାଦିଉସ୍ ସାନି, 1447 ହି.କ, 11 ଫତାହ୍ 1404 ହି.ଶ, 11 December

2025 ମସିହା

www.akhbarbadr.in

ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ଓ ଅପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା ନକରେ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ନକରେ) ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷା କପଟବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ :

☆ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْبَعُ خِصَالٍ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا: مَنْ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ. وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَّعِيَهَا.

ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଏହି 4ଟି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷା କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ 1- ଅର୍ଥାତ୍ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବେଳେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା (ମିଛ) କଥା କହିଥାଏ ଏବଂ 2- ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କଥା କହିଥାଏ । 3- ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତଥା ଅଙ୍ଗୀକାର କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାଏ । 4- ସେହିପରି କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଯେତେବେଳେ କଳହ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଗାଳି ଗୁଲୁଚ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଏହି 4ଟି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୈମନସ୍ୟବାଦୀ (ମତଭେଦକାରୀ) ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ 4ଟି ଗୁଣ (ଅଭ୍ୟାସ)କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟେ ।

☆ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي الْحُسَيْنِ قَالَ بَايَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يُبْعَثَ وَبَقِيَتْ لَهُ بَقِيَّةٌ فَوَعَدْتُهُ أَنْ آتِيَهُ بِهَا فِي مَكَانِهِ فَتَسِيْتُ فَمَا كَرْتُ بَعْدَ ثَلَاثِ فَيَوْمَ فَدَا هُوَ فِي مَكَانِهِ فَقَالَ لَقَدْ شَقَقْتُ عَلَىٰ أَكَاهُنَا مُنْذُ ثَلَاثِ أَنْتَ ظَرَكَ.

ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବିଲ୍ ହମସା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ ଅବତାରତ୍ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ କିଶାବିକା କଲି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ କି କିଛି ଚଳା ବାକି ରହିଗଲା (ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ହମସା ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଆଉ କିଛି ଚଳା ଦେଇଥାଆନ୍ତେ) । ମୁଁ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲି ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ଏଇଠି ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାଇ ପଇସା ନେଇ ଆସୁଛି । ଏହାପରେ ମୁଁ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ପଇସା ଦେବାକୁ ଭୁଲିଗଲି । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୋର ମନେପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ତିନି ଦିନ ବିତି ସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ତିନି ଦିନ ପରେ ଆସି ଦେଖିଲେ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ ମୋତେ କେବଳ ଏତିକି କହିଲେ, ବସ ! ତୁମେ ମୋତେ ବଡ଼ ସଂକଟରେ ପକାଇ ଦେଇଛ । ମୁଁ ଏଠାରେ ତିନି ଧରି ହେଲା ତୁମର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି । (ମିଶ୍କାତ୍, କିତାବୁଲ୍ ଅଦବ୍, ବାବ୍- ଅଲ୍ଘାଆଦ୍)

☆--☆--☆

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅମାନତ୍ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅମାନତ୍ ଓ ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ।

ସେହି (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ଅବା ମାନବଜାତି ସହିତ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ବା ରଜୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ସେମାନେ ଏହି ଭୟରେ କି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ତଳେ ଆସି ନଯାଆନ୍ତୁ, ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜର ଅମାନତ୍ ଏବଂ ଅଙ୍ଗୀକାର ସଂପର୍କରେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତା କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଜର ଅମାନତ୍ ଓ ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାର ସଂପର୍କରେ ତଦନ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମାପରାୟଣତା ଏବଂ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥାଆନ୍ତି । କାରଣ ଏପରି ନହେଉ କି ସେମାନଙ୍କ ଅମାନତ୍ ତଥା ଅଙ୍ଗୀକାରରେ କୌଣସି ତାରତମ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଯେଉଁ ଅମାନତ୍ ରହିଛି ଯେପରିକି ସମସ୍ତ ଧର୍ମାପରାୟଣତା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାର ଓ ଧନ, ଜୀବନ, ମାନ, ସମ୍ମାନ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଯଥା ସାଧ୍ୟ ନିଜର ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀମୂଳକ ଧର୍ମାପରାୟଣତା ଦ୍ୱାରା ଅତି ସତର୍କତାର ସହିତ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ବିନିଯୋଗ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୀକାର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କରିଛି ତାହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରଥାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି ଅବା ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହାକି ଅମାନତ୍ ଆଦେଶାବଳୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି କଳହ ସଂଘଟିତ ହୁଏ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସେମାନେ ଧର୍ମାପରାୟଣତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିଥାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି

ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁ ପଛେ ସେମାନେ କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଅମାନତ୍, ବିଶ୍ୱାସିକ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଏବଂ ଆପାଦ ମସ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମାପରାୟଣତାର ଯେତେ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହିଛି ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ, ହସ୍ତ, ପାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଦି ରହିଛି ତତ୍ତ୍ୱରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତର ରୂପେ ହୃଦୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶକ୍ତି ତଥା ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେହି ସବୁ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟେକଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନରେ ବିନିଯୋଗ ତଥା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ଅବୈଧ ସ୍ଥାନରୁ ଅଟକାଇବା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ଗୁପ୍ତ ଆକ୍ରମଣ ଠାରୁ ସତର୍କ ଓ ସାବଧାନ ରହିବା, ତା' ବିପକ୍ଷରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଏପରି ଏକ ପକ୍ଷ ଅଟେ ଯେ, ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସଂଶ୍ଳୀଷ୍ଟ ରହିଛି ଓ ଈଶ୍ୱର ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମରେ ଧର୍ମାପରାୟଣତାକୁ ବସ୍ତୁ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଲିବାସୁତ୍ ତକଖା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ହିଁ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଏହା ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରେ ଯେ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତା ଧର୍ମାପରାୟଣତା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଧର୍ମାପରାୟଣତା କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅମାନତ୍ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସିକ ଅଙ୍ଗୀକାର, ସେହିପରି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅମାନତ୍ ତଥା ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପାଳନ କରିବାକୁ ବୁଝାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସ୍ଥାତିସୁସ୍ଥ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯାଉ ।

☆ ବିଶ୍ୱାସିକ ଅଙ୍ଗୀକାର କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବୈଅତ୍ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶପଥ ତଥା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥାଏ

ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସିକ ଅଙ୍ଗୀକାର କୁହାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ, ମିଛ ସାକ୍ଷୀ ଦେବ ନାହିଁ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବା ନାହିଁ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ

ଧର୍ମ ଉପରେ ଏବଂ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରାଣକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । (ଶେଷ) (ଜମିମା ବରାହେନି ଅହମଦିୟା, ଭାଗ-5, ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍ ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-21,ପୃ-208-210) ☆--☆--☆

ତଥ୍ୟରୁ କବିରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ଆଲୋଚନା

ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଅମାନତ୍, ବିଶ୍ୱାସିକତା ଓ ଅଙ୍ଗୀକାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ ପ୍ରଦାନ କରିଛି ।

(ଲେଖକ- ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀରୁଦ୍ଦୀନ ମହମୁଦ୍ ଅହମଦ୍, ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାନି ଅଲ୍ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ)

ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସୁରତୁଲ୍ ମୁମିନୁନର ଆୟତ୍ ସଂଖ୍ୟା 09 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ لَوْمَعُونَ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: "ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଶପଥ ତଥା ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂରଣ ବା ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ଚିତ୍ତଚିତ୍ତ ରହୁଥିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସ.ଅ ଅବତାରତ୍ୱର ଦାବି କରି ନଥିଲେ କି ଯୁଦ୍ଧ, ଦୈନନ୍ଦିନ ପାରସ୍ପରିକ କଲହ ଏବଂ ଉପଦ୍ରବ ଓ ହିଂସାକୁ ଦେଖି ମହଲ କେତେକ ଲୋକମାନେ ଏକ ସଂଗଠନ ଗଠନ କଲେ । ସେହି ସଂଗଠନର ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା କି ଅତ୍ୟାଚାରିତ ଓ ପିତୃତମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ସେହି ସଂଗଠନର ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏହି ଶପଥ ନେଲେ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବୁନ୍ଦାଏ ଜଳ ରହିଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ (ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟମାନେ) ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟାଚାରିତ ତଥା ନିଷ୍ପେଷିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କର ଠାରୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିବେ । ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଏହି ସଂଗଠନ ଯାହା ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ,

ସେମାନଙ୍କର ଅମାନତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଛି ସେହି ସଂଗଠନ କି କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ଓ କିପରି ଅତ୍ୟାଚାରି, ନିଷ୍ପେଷିତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ? ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଐତିହାସିକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବେଶୀ କିଛି ମିଳୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅବତାରତ୍ୱର ଦାବି ପରେ ଯେତେବେଳେ ମହଲ ଲୋକମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରାଣର ଶତ୍ରୁ ପାଲଟିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଜନୈକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଜହଲ୍ ଠାରୁ କିଛି ପଇସା ନେଇଆଣ୍ଟା କିନ୍ତୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଟଙ୍କା ଫେରାଉ ନଥିଲା । ଅତଏବ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ସେ କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ଆପଣ ହିଲ୍ଫୁଲ୍ ଫୁଜୁଲ୍ ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଉକ୍ତ ସଂଗଠନରେ ଏହି ଶପଥ ନେଇଥିଲେ ଯେ, ଆପଣ ସର୍ବଦା ନିଷ୍ପେଷିତ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରିତ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସେହି ଶପଥ ସ୍ମରଣ କରାଇଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି ଯେ, "ଅବୁ ଜହଲ୍ ମୋର କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାର ଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ଅବୁ ଜହଲ୍ ପାଖକୁ ଚାଲନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋତେ

ଅବୁ ଜହଲ୍ ଠାରୁ ମୋର ସେହି ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।" ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା କହିଲା ସେତେବେଳେ ମହଲରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପକ୍ଷେ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ଅବାଧ ଭାବରେ ବିଚରଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦଜନକ ଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ଚିରଶତ୍ରୁ ଥିଲା । ସେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଆପଣ ସ.ଅ ତୁରନ୍ତ ଉଠିଲେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ଓ କବାଟ ଠକ୍ ଠକ୍ କଲେ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ବାହାରକୁ ଯେତେବେଳେ ବାହାରିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଅବୁ ଜହଲ୍‌କୁ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ! ତୁମେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଟଙ୍କା ନେଇଛ, ତେଣୁ ତୁମେ ତୁରନ୍ତ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରିଦିଅ । ଅବୁ ଜହଲ୍ କିଛି ଟାଳଟୁଳ ନକରି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲା ଏବଂ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ତୁରନ୍ତ ଟଙ୍କା ଆଣି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଇଦେଲା । ଅବୁ ଜହଲ୍ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ କହିବାରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରିଦେବା କଥାଟା କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥା ନଥିଲା ଯାହା ବେଶୀ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଚି ରହିଥାନ୍ତା । ଉକ୍ତ କଥାଟି ତୁଣ୍ଡ ବାଜନ୍ ସହସ୍ର କ୍ରୋଶ ଅର୍ଥାତ୍ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-26ର) ଜଙ୍ଗଲରେ

ଖବରକାଗଜ ସାପ୍ତାହିକ ବଦର୍ ନିଜେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ ନିଜର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

ସନ୍ଦେଶିନୀ ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅଲ୍‌ୟୁଲ୍ଲାଃ ବଦରୁ ବେଶେଷ ସଂଖ୍ୟା 2014 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ପାଇଁ ନିଜର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରି କହିଲେ: "ବଦରୁର ସମ୍ପାଦକମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପାଠକବୃନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥା ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହି ଖବରକାଗଜ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଗୁରୁଜନମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହସିକତାର ସହିତ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜକୁ ସର୍ବଦା ଜାରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ସେହି ଗୁରୁଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦୁଆ, ପବିତ୍ର ଉଦ୍ୟମଜନିତ କଲ୍ୟାଣ ବଳରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଅବ୍ୟାହତ (ଜାରି) ରହିଛି । ଉକ୍ତ କଥା ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଶା କରେ କି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅହମଦିମାନେ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ତହିଁରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନର ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ସହିତ ଯେଉଁ କଲ୍ୟାଣ ସଂଶ୍ଳାଷ୍ଟ ଓ ନିହିତ ରହିଛି ତାହାକୁ ସାଉଁଟିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।"

ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ.ବଙ୍କ ଉକ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଚକ୍ଷୁ ବର୍ଦ୍ଧକ ଉପଦେଶାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ସେବାରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ଯେ, ଜମାଅତ୍‌ର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଘରମାନଙ୍କରେ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ବଦରୁର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବ ନିହାତି ଜରୁରୀ ଅଟେ । ବଦରରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍, ହଦିସ୍ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ ବ୍ୟତୀତ ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତବା ଜୁମା, ଉଦବୋଧନୀ ଓ ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଗସ୍ତ ସଂପର୍କିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଚକ ଓ ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ରିପୋର୍ଟ୍ ନିୟମିତ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏସବୁକୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦି ପକ୍ଷେ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସନ୍ଦେଶିନୀ ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଦୟା ବଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷା ବ୍ୟତୀତ ନାନା ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷା ଯଥା-ହିନ୍ଦୀ, ବଂଲା, ତାମିଲ୍ ତେଲୁଗୁ, ମାଲିୟାଲମ୍, ଓଡ଼ିଆ ଓ କନ୍ନଡ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି । ଅତଏବ୍ ଯେଉଁ ଅହମଦି ବନ୍ଧୁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖବରକାଗଜ ବଦର୍ ନିଜ ନାମରେ ଜାରି କରାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସବିନୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଖବରକାଗଜ ବଦର୍ ନିଜ ନାମରେ ଜାରି କରାଇ ନିଜେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମାର ସହିତ ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଅ.ବଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଖବରକାଗଜ ବଦର୍ ଯଥା ସମୟରେ ନପହଞ୍ଚିବା, ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବା, ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟା, ସୂଚନା ଓ ତଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାପ୍ତାହିକ ବଦରୁର ମ୍ୟାନେଜର୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃ । (ସମ୍ପାଦକ)

130 ତମ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା କାଦିୟାନ୍, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅଲ୍‌ୟୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ବିନସ୍ୱେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା କାଦିୟାନ୍ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଚୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି ।

ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ଐଶାଞ୍ଜିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍‌ସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ଦୂରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ଓ ଅହସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକଜ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)

(ଖୁଦବା କୁମା)

ଦିନେ ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ଚାଳ ଘରର ଦୁଆର ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପଢ଼ିମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତ' ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ଭୀଷଣ ଲୁ ପ୍ରବାହରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି ଆଉ ଅବୁ ଖୈସମା ଛାୟା ତଳେ ଉତ୍ତମ ଆହାର ଓ ସୁନ୍ଦର ପଢ଼ି, ଧନ ଏବଂ ପାଳିତ ଜୀବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଛି । ଏହା କଦାପି ନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ରାଶ ଖାଇ କହୁଛି ! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପାଖକୁ ଯିବି ନାହିଁ (ଫେରିବି ନାହିଁ) ।

ହୁଜୁର ସ.ଅ ହ. ମୁଆଜ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ସମୋଧିତ କରି କହିଲେ, ହେ ମୁଆଜ୍ ! ଯଦି ତୁମର ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେଲ ତେବେ ତୁମେ ଦେଖିବେ ଯେ, ତୁକୁ ଉପତ୍ୟକା ଉଦ୍ୟାନ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଏପରି ପ୍ରତିତ ହେଉଛି ଯେପରିକି ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଐଶ୍ଵରୀବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯାଇଥିବ ଯେ, ହ. ମୁଆଜ୍ ର.ଅ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଦେଖିବେ ଏବଂ ଉପତ୍ୟକା ବୃକ୍ଷ ଓ ଉଦ୍ୟାନର ସମାହାର ହୋଇଯିବ ।

ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଧୂଳି ହ. ଅବୁ ବକ୍ତର ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅ, ହ. ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ହୁଜୈର୍, ଅବୁ ଦୁଜାନା ର.ଅ ଅବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତୁୟାୟା ହ. ହୁବାହ୍ ବିନ୍ ମୁନଜିର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ ଧୂଳି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଅଲୌକିକ ଚମତ୍କାରର କଲ୍ୟାଣ ଯେ, ଆଜି ତୁକୁକ୍ ଭୂମିରେ ଏତେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଜଳ ମହଜୁଦ୍ ରହିଛି ଯେ, ମଦିନା ଓ ଖୈବରକୁ ବାଦଦେଲେ ଏତେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ବି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଜଳ ଏହି ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରହିଛି । ସେହି ଜଳରୁ ଉପକୃତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁକୁକ୍ ଭୂମିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉଦ୍ୟାନ ରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରହିଛି ଏବଂ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ତୁକୁକ୍‌ର ଅଞ୍ଚଳ ଉଦ୍ୟାନ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଦିନକୁ ଦିନ ତୁକୁକ୍ ଭୂମି ବୃକ୍ଷ ଓ ଉଦ୍ୟାନ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଚାଲିଛି ।

ଆପଣ ସ.ଅ ଦୁଆ ଦେଇ (ଆଶୀର୍ବାଦ କରି) କହିଲେ: "ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଜୀବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଜୀବ ଓ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଛ ସେହି ଜୀବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ କିରାତ୍ (ପର୍ବତ)ପରି ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରତିଫଳ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।"

ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ରବିଞ୍ଚାରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ ଆହତ ହୋଇଥିବା ଅହମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ । ପାକିସ୍ତାନ ଓ ବାଂଲାଦେଶର ଅହମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ସେହିପରି ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ଅତ୍ୟାଚାରିତ ତଥା ନିଷ୍ଠେଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବାକୁ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କର ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ ।

31 October 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୩୧ ଇଖା ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍ଭା, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ୍ ଇସ୍ଲାମାବାଦ୍ ଟେଲ୍‌ଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ଯୁ.କେ । ଖୁଦ୍‌ବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ଡ୍ ଏବଂ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଯେପରିକି ମୁଁ ବିଗତ ଖୁଦ୍‌ବାରରେ ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସଂପର୍କରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି, ଏହାର ଅତିରିକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା ମୁଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଇତିହାସ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ସୂଚନା ଏବଂ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ତୁକୁକ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିବା ପରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଶିବିର ଅବସ୍ଥାନ ଜୁ ଖୁଶୁବ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ କରିଥିଲେ । ଜୁ ଖୁଶୁବ୍ ମଦିନା ଠାରୁ 1 ରାତ୍ର ବ୍ୟବଧାନର ଅବସ୍ଥିତ ସିରାୟା ମାର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଅଟେ । ସେହିଠାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଝରଣାମାନ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ନମାଜେ ଜୁହୋର୍ ଏବଂ ଅସର୍ ଏକତ୍ର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ନମାଜ ଜୁହୋର୍, ଅସର୍, ମଗରିବ୍ ଓ ଇଶା ନିୟମିତ ରୂପେ ଏକତ୍ର କରି ପାଠ କରୁଥିଲେ । (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି ଲିଲ୍ ଖାକିଦ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-2, ପୃ-386, ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍. 2004 ମସିହା)(ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ.ଅ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9, ପୃ-484, ବଜ୍ଞେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର୍)(ଜୀବନୀ ଶକକୋଷ, ପୃ-114, ଜଖାର୍

ଏକାଡ଼େମୀ ପବ୍ଲିକେଶନ୍ସ, କରାଚୀ-2003 ମସିହା) ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଶିବିର ପକାଇଥିଲେ ତତ୍‌ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ତ' ମିଳେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତତ୍‌ସମ୍ପର୍କରେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ କେବଳ ନାମ ଦରଜ ରହିଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯଦି ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ତେବେ ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଯିବ । ହ. ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସ.ଅ ତୁକୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିମଗ୍ନ ଥିଲେ କି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ଜୁହୋର୍ ଏବଂ ଅସର୍ ନମାଜ୍ ଏକତ୍ର କଲେ ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଶୀଘ୍ର ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତେ ତେବେ ଜୁହୋର୍ ନମାଜ୍ ବିଳମ୍ବ କରି ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଅସର୍ ନିମନ୍ତେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟରେ ଏବଂ ମଗରିବ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହିପରି ହିଁ କରୁଥିଲେ । ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା ତେବେ ମଗରିବ୍ ଓ ଇଶା ନମାଜ୍ ଏକତ୍ର କରିଥାଆନ୍ତେ । ସେହିପରି ଯଦି ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବେ ଆପଣ ସ.ଅ ବାହାରି ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ମଗରିବ୍‌ରେ ଆପଣ ସ.ଅ ବିଳମ୍ବ କରି ଥାଆନ୍ତେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଇଶା ନମାଜ୍ ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ନମାଜକୁ ଏକତ୍ର କରି ପାଠ କରୁଥିଲେ । (ସୁନନ୍ ଅବି ଦାଉଦ୍, କିତାବୁସ୍ ସଲାତ୍, ଅସ୍ ସଫରୁ ବାବୁଲ୍ ଜମା ବୈନସ୍ ସଲାତୈନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-1208-1210) ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯେ, ସେହି ଯାତ୍ରାରେ ହ. ଅବ୍‌ଜୁର୍ ରହମାନ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଇମାମତ୍ (ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ) ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହେଲା । ଅତଏବ୍ ସେହି ଘଟଣାଟି ଏହିପରି । ହ. ମୁଗିରାହ୍ ବିନ୍ ଶୋବା ର.ଅ

ବର୍ଷନା କଲେ ଯେ, ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ତୁବୁକ୍ ମୁଞ୍ଚରେ ସାମିଲ୍ ହେଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ. ଦୁଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଫତ୍ତର୍ ନମାଜ୍ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ଜଳପାତ୍ର (ଲୋଟା) ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ. ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ କିଛି ବ୍ୟବଧାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲି । ତେବେ ମୁଁ ସେହି ଲୋଟାରୁ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ହାତ ଉପରେ ପାଣି ଢାଳିବାକୁ ଲାଗିଲି ଓ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ଦୁଇ ହାତକୁ ତିନି ଥର ଧୋଇଲେ । ଏଠାରେ ଖଜୁ କରିବାର ବିଧି ସଂପର୍କରେ ମୁଗିରାହ୍ ବିନ୍ ଶୋବା ର.ଅ. ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରାରେ କିପରି ଆପଣ ସ.ଅ. ଖଜୁ କଲେ ?

ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ପବିତ୍ର ମୁଖ (ମୁହଁ) ଧୋଇଲେ । ତତ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ଦୁଇ ବାହୁକୁ କୁବ୍ବା (ଏକ ପ୍ରକାରର ବସ୍ତ୍ର) ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ କୁବ୍ବାର ଆଣ୍ଡିନ୍ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ହାତ କୁବ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ନିଜର ବାହୁ ବ୍ରହ୍ମକୁ କୁବ୍ବା ତଳୁ ବାହାର କରି କହୁଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୋଇଲେ । ଏତଦ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ମୋଜା ଉପରେ ମସାହ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ.ଅ. ସେତେବେଳେ ମୋଜା ପିନ୍ଧିଥିଲେ) କଲେ । ମୋଜାକୁ ପୋଛିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ମୁଗିରାହ୍ କୁହନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ଆମେ ଦୁହେଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ, ସେମାନେ ହ. ଅବ୍ଦୁର୍ ରହମାନ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ର.ଅ.ଙ୍କୁ ମୁସଲ୍ଲାରେ ଆଗକୁ କରି ସାରିଥିଲେ । ହ. ଅବ୍ଦୁର୍ ରହମାନ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ର.ଅ. ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜ୍ ପାଠ କରାଉଥିଲେ । ତେବେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ. ଦୁଇ ରକାତ୍ ନମାଜରୁ ଗୋଟିଏ ରକାତ୍ ନମାଜ ପାଇଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ରକାତ୍ ନମାଜ୍ ପାଠ କରି ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ. ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତ୍ ନମାଜ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପାଠ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ହ. ଅବ୍ଦୁର୍ ରହମାନ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ର.ଅ. ସଲାମ୍ କଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ. ନିଜର ନମାଜ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସଲ୍ଲାମାନମାନେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ. ଦ୍ୱିତୀୟ ରକାତ୍ରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ କଥାଟି ମୁସଲ୍ଲାମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚଳିତାବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲା ଏବଂ ମୁସଲ୍ଲାମାନମାନେ ବହୁଳ ରୂପେ ତସ୍ବିହ୍ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଁହଜରତ ସ.ଅ. ଯେତେବେଳେ ନିଜର ନମାଜ୍ ପାଠ କରି ସାରିଲେ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଭଲ କଲ । ଲୋକମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ନମାଜ୍ ପାଠ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିବା ହେତୁ ଆପଣ ସ.ଅ. ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ । (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁସ୍ ସଲାତ୍ ବାବ୍ ତକ୍ଦିମିଲ୍ ଜମାଅ ମନ୍ ମୁସଲ୍ଲା ବିହିମ୍ ଇଜା ତାଆଖ୍ଫୁରୁ ଇମାମି, ହଦିସ୍ ନଂ-632)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହୁଜୁର ସ.ଅ.ଙ୍କ ସମୁଦ୍ ଜାତିର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ଚକା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ଇବ୍ନ ଉମର୍ ର.ଅ. ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଯେତେବେଳେ ତୁବୁକ୍ ମୁଞ୍ଚ ସମୟରେ ହଜ୍ରେ ଅସଫ୍ ପାଖରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ. ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ ଉକ୍ତ କୂପ (କୂଅ)ରୁ ଜଳପାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଉକ୍ତ ଜଳ ପାନ କରାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ତ' ଉକ୍ତ କୂପର ଜଳରେ ଅଟା ଚକଟି ଦେଇଛୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଜର ପାଳିତ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ ମଧ୍ୟ କରାଇ ଦେଇଛୁ । ଆପଣ ସ.ଅ. ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅଟା ଚକଟିଛ ତାହାକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଜଳପାତ୍ର ରହିଛି ତାହାକୁ ଢାଳି ଦିଅ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ. କହିଲେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ପାଣିରେ ଅଟା ଚକଟିଛି ସେହି ଚକଟା ଅଟାକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଯେଉଁ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅଟା ଚକଟା ଯାଇଛି ସେହି ଅଟାକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆଁହଜରତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଆହାଦିସୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା, ବାବ୍ କୌଲଲ୍ଲାଃହି ତାଆଲା ଓ ଇଲା ସମୁଦି ଅଖାହୁମ୍, ସାଲିହନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-3378)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ. କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ କୂପରୁ ଜଳ ପାନ କରିବ ନାହିଁ କି ସେହି ଜଳରୁ ଖଜୁ ମଧ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ସେହି ଜଳରୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅଟା ଚକଟିଛ ତାହାକୁ ଓଟମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇ ଦିଅ ଏବଂ ତହିଁରୁ ତୁମେମାନେ

କିଛିତ ଅଂଶ ସେବନ କରିବ ନାହିଁ । (ତାରିଖୁତ୍ ତତ୍ତୀ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-2, ପୃ-183, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-2012 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ. କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏହି କୂପରୁ ଜଳ ନିଅ ନାହିଁ ବରଂ ସେହି କୂପରୁ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କର ଯେଉଁ କୂପରୁ ହ. ସାଲେହ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଓଟ ଜଳ ପାନ କରିବେ ନିମନ୍ତେ ଆସୁଥିଲା । (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଆହାଦିସୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା, ବାବ୍ କୌଲଲ୍ଲାଃହି ତାଆଲା ଓ ଇଲା ସମୁଦି ଅଖାହୁମ୍, ସାଲିହନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-3379)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବୁଖାରୀର ଚୀକାକାର ଇବ୍ନେ ହଜ୍ରେ ଅସ୍ଫଲାନୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ସେହି କୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କୂପରୁ ହ. ସାଲେହ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଓଟ ଜଳ ପାନ କରୁଥିଲା ତତ୍ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଏଣିଶୀବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିଲା । (ଫତ୍ତହୁଲ୍ ବାଲି, ଶରହ୍ ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ-06, ପୃ-469, କଦିମି କୁତୁବ୍ ଖାନା, କରାଚୀ)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ. ଯେତେବେଳେ ହିଜ୍ରେ ନାମକ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ. କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବସ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କାନ୍ଦୁଛ । ତେଣୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବସ୍ଥା ଓ ବ୍ରହ୍ମାବସ୍ଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ଜାତି ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୋପଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେହି ବସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅତିକ୍ରମ କର ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆ କରି ଏଠାରୁ ଅତିକ୍ରମ କର । କାରଣ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ତୁମେ ସେହି ବିପତ୍ତିର ଯେପରି ସମ୍ମୁଖୀନ ନହୁଅ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ଚଦରରୁ ନିଜର ପବିତ୍ର ମୁଖକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ନେଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ. ବାହନ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ । (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଆହାଦିସୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା, ବାବ୍ କୌଲଲ୍ଲାଃହି ତାଆଲା ଓ ଇଲା ସମୁଦି ଅଖାହୁମ୍, ସାଲିହନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-3380)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଘୋଡ଼ାଇ ନେଲେ ଏବଂ ନିଜର ବେଗକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ.ଅ. ଦୁତଗାମୀ ହୋଇଗଲେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆପଣ ସ.ଅ. ଉପତ୍ୟକା ଅତିକ୍ରମ କରିନେଲେ । (ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାବ୍-ନୁଜୁଲୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ. ଅଲ୍ ହିଜ୍ରେ, ହଦିସ୍ ନଂ-4419)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହିଜ୍ରେ କହିଲେ ଏକ ଅଞ୍ଚଳର ନାମ ଅଟେ । ହିଜ୍ରେର ପରିଚୟ ଏହିପରି ଯେ, ମଦିନାରୁ ତୁବୁକ୍ ଅଭିମୁଖେ ଯିବା ସମୟରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନଟି ପଡ଼େ । ସେଠାରେ ହ. ସାଲେହ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ବାସ କରୁଥିଲା । ସେହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ହିଜ୍ରେ କୁହାଯାଏ । ଆଜିକାଲି ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ମଦୀନା ସାଲ୍ଲାହ୍ ନାମରେ ଜଣାଶୁଣା ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ଜାତିକୁ ଅଜସ୍ର ପୁରସ୍କର ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳ, ସବୁଜିମା କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା, ବହି ଯାଉଥିବା ଝରଣାମାନ ଥିଲା, ବିଲବାଡ଼ିର ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା, ଖଜୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫଳ ଉଦ୍ୟାନମାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ଅତୁଲ୍ୟ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କର Potential ଅଧିକ ଥିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର କଳା କୌଶଳ ତଥା ଅଭିଜ୍ଞତା ଏତେ ଥିଲା କି ଏମାନେ ପର୍ବତରେ ଘର କରି ଗୃହମାନ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । ହ. ସାଲେହ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଓଟ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପେ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଓଟର ଗୋଛି କାଟିଦେଲେ । ଫଳତଃ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲେ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ ସେହି ଜାତିର ନାମ ଅସହାବୁଲ୍ ହିଜ୍ରେ ବୋଲି ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ ଅଲ୍ ହିଜ୍ରେ ନାମରେ ଏକ ସୁରାହ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । (ଅଲ୍ ଲୁଉଲୁଭଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9 ପୃ-485, ମକ୍ତବା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ., ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9, ପୃ-490, ବଜ୍ଜମେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଫର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଓଟ ହଜି ଯାଇଥିବାର ଘଟଣାର ବର୍ଷନା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ଏହାର ବିବରଣୀ ଏହିପରି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ. ଯେତେବେଳେ ତୁବୁକ୍ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମାର୍ଗରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ କସ୍ତା ନାମକ ଏକ ଓଟ ହଜିଗଲା । ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସାହାବାମାନେ ସେହି ଓଟକୁ ଖୋଜିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।"
(ଅଲ୍ ହଜ୍:31)

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ. ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan ,
Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନ୍ଫିକୁ ମିନ୍କା ତୁହିବୁନ୍ ।"
(ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat
Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ବିନ୍ ହିଜ୍ଜମ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ବୈଅତେ ଅକ୍‌ବାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବଦର୍‌ୀ ସାହାବି ଥିଲେ । ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ସଲତ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂପର୍କ ଇହୁଦୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ କୈନକା ସହିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଇହୁଦୀ ଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ମୁସଲମାନ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଥିଲା ଯେ, ସେ କପଟବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା । ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ନଥିଲା । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ପରିପ୍ରକାଶ ହେଲା । ତା'ର ପରିପ୍ରକାଶ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଜୈଦ୍ ଶିବିରବାସୀଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଶିବିରବାସୀ ! କ'ଣ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଏହା ଦାବି କରି ନାହାନ୍ତି ଯେ, ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆକାଶର ଆଦୃଷ୍ଟ ଖବର ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ? ଯଦି ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ତାଙ୍କର ଓଟ କେଉଁଠି ଚାଲି ଯାଇଛି ? ଉକ୍ତ କଥା ସମୟରେ ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଜୈଦ୍ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ କଥା କହିଥିଲା ତେବେ ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଉମ୍ମାରାହ୍ ! ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅମକ କଥା କହିଛି ଯେ, ମୁଁ (ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଛି ଯେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟେ ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ମନେକରେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆକାଶୀୟ ସୂଚନା ସହିତ ଅ ବଗତ କରାଇଥାଏ । ଅପରପକ୍ଷେ ମୁଁ ସ୍ୱୟଂ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ, ମୋର ଓଟ କେଉଁଠି ଅଛି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ସେହି ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ । ମୁଁ ଆଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟ ସଂପର୍କରେ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ । ମୋତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି । ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ସେହି ଓଟ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଓଟ ଅମକ ଘାଟିରେ ଅଛି ଓ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଏକ ଘାଟି ଆଡ଼କୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି କପଟବିଶ୍ୱାସୀର କଥା ଶୁଣି ତୁରନ୍ତ ଅଭିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ କହିଦେଲେ ଯେ, ଓଟ ଅମକ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି । ଓଟର ତୋର ଅମକ ବୃକ୍ଷରେ ଅଟକି (ଗୁଡ଼ାଈ) ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ (ସାହାବାମାନେ) ଯାଅ ଏବଂ ସେହି ଓଟକୁ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସ । ସୁତରାଂ ସାହାବାମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଓଟକୁ ଧରି ନେଇ ଆସିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅ ନିଜର ଶିବିର ଅଭିମୁଖେ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କହୁଛି ଯେ, ଆଜି ଏକ ଅଭୂତ ଘଟଣା ଘଟିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ ଯେଉଁ କଥା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅବଗତ କରିଥିଲେ । ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶିବିର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା କି ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ରାଶ ଖାଉଛି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ କହିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବସିଛି ସେ ହେଉଛି ଜୈଦ୍ । ଏହି ଜୈଦ୍ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଉକ୍ତ କଥା କହିଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅ ଜୈଦର ଛାଡି ପୃଷ୍ଠ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଧରି ପକାଇଲେ ଏବଂ ନିଜର ସାଧୁମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ ! ମୋ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସପ୍ (ସାପ) ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସପ୍‌କୁ ନିଜ ଶିବିର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ କାଢିବାକୁ ଅନବଗତ ଥିଲି । ଏହାପରେ ହ. ଉମ୍ମାରାହ୍ ର.ଅ ଜୈଦକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଲେ, ହେ ଜୈଦ୍ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମ ସହିତ ମୋର କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । କେତେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ଧାରଣା ରହିଛି ଯେ, ଜୈଦ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିନେଲା ଏବଂ ଆଉ କେତେକଙ୍କ ଧାରଣା ରହିଛି ଯେ, ଜୈଦ୍ ପୂର୍ବବଦ ନିଜର ଉପଦ୍ରବମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଲା ଏବଂ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୁହମ୍ମଦରାଶ କଲା । (ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-603, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-2003 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ପାଥେୟ ଅର୍ଥାତ୍ ରେଶନ, ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏହାର ବିବରଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ଅବୁ ହୁରୈରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଯାତ୍ରାରେ ଲୋକମାନେ କ୍ଷୁଧାତୁର ହୋଇଗଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଭୋକ ଲାଗିଲା । ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଜର ପାଣି ବୋହୁଥିବା

ଓଟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜେବହ୍ କରିଦେବୁ । ସେହି ଓଟମାନଙ୍କୁ ଜେବହ୍ କରି ଆମେମାନେ ସେବନ କରିବୁ ଓ ଓଟର ଚର୍ବି ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଆମେମାନେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବୁ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଉ କରିନିଅ । ସେତେବେଳେ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ପରିସ୍ଥିତ ଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉମ୍ମାର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅ ଏପରି କଲେ ତେବେ ବାହନ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇବ । ହଁ ! ଆପଣ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅତିରିକ୍ତ ପାଥେୟ ଆଣିବାକୁ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଲ୍ୟାଣଜନିତ ଦୁଆ ମଧ୍ୟ କଲେ । ଏହା ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନୁହଁ (ଅସମ୍ଭବ ନୁହଁ) ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତହିଁରେ କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ ! ଏହା ଠିକ୍ ଅଟେ । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଏକ ଚମତ୍କାର ଖାଦ୍ୟାସନ ମଗେଇଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ବିଛାଇଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନଙ୍କର ବଳକା ଅତିରିକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ସମାଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ମଗେଇଲେ । କେହି ମୁଠାଏ ମକ୍ଷା ଆଣିଲା ତ' ଆଉ କେହି ମୁଠାଏ ଖଜୁରୀ କୋଳି ଆଣିଲା, କେହି ରୁଟି ଖଣ୍ଡ ଆଣିଲା ତ' ଆଉ କେହି ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଣିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେହି ଖାଦ୍ୟାସନ ଉପରେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ସମାଗ୍ରୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଏହି ଖାଦ୍ୟ ସମାଗ୍ରୀ ଉପରେ ଦୁଆ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବାସନରେ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନେଇନିଅ । ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାବାମାନେ ବାସନ ଓ ପାତ୍ରରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ନେଇନେଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ପାତ୍ର ନଥିଲା ଯହିଁରେ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାତ୍ରରେ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଭର୍ତ୍ତି କରିନେଲେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ସମସ୍ତେ ଆହାର ଖାଇଲେ ଓ ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ପେଟ ପୂରିଗଲା । କିଛି ଖାଦ୍ୟ ବଳିଲା । ଅତଃ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ: "ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ (ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ) ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିନା କୌଣସି ଶଙ୍କା ଓ ସନ୍ଦେହରେ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭେଟିବ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ରୋକାଯିବ ନାହିଁ ।" (ସହି ମୁସଲିମ୍‌ର ଅନୁବାଦକ, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍, ବାବ୍-ଅଦ୍ ବଲିଲ୍ ଅଲା ଅନ୍ ମନ୍ ମାତା ଅଲତ୍ ଚୌହିଦି.... ହଦିସ୍ ନଂ-54 (27))

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ନାନା ଘଟଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ତତ୍‌ଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଳହର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ହ. ଯାଲା ବିନ୍ ଉମ୍ମେୟାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେଲି । ମୋର ଜଣେ ଦାସ ଥିଲା । ସେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ଏବଂ ସେହି ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣକର ହାତ କାଟିଦେଲା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତ କଟା ଯାଇଥିଲା ସେ ନିଜର ହାତକୁ କାମୁଡୁ ଥିବା ପାଟି ଦ୍ୱାରା ଟାଣିଲା, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସୁଥିବା ଦୁଇ ଦାନ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦାନ୍ତ ଉପାଡ଼ି ଦେଲା । ଏତେ ସକ୍ତ ଭାବରେ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଥିଲେ ଯେ, ବାହାରି ପାରୁନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କଲା ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଦାନ୍ତ କାମୁଡ଼ିଥିଲା, ଯାହାର ପାଟିରେ ଦାନ୍ତ ଥିଲା ସେ ଦିୟତ୍ (କ୍ଷତିପୂରଣ) ର ଦାବି କଲା । ସେ କହିଲା, ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମେ ମୋର ଦାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛ, ତେଣୁ ତୁମେ ମୋ ଦାନ୍ତର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଅ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିରୁତ୍ତର ଓ ନିରବ ବିବଚିତ କରିଦେଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଏହା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଦିୟତର (କ୍ଷତିପୂରଣ) ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ କଲେ ନାହିଁ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! କ'ଣ ସେ ନିଜର ହାତକୁ ତୁମ ପାଟି ଭିତରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଆନ୍ତା ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତ ଚୋବେଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତ ? ଅର୍ଥାତ୍ ଓଟ ପାଟିରେ ହାତ ରହିଛି ତାହାକୁ ଓଟ ଚୋବାଇ ଖାଇ ଦେବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତ କାମୁଡ଼ା ଯାଉଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଆତ୍ମ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ହାତକୁ ଟାଣିଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ତେଣୁ ଆଉ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ନାହିଁ । (ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାବ୍-ଗଜ୍ଝା ତୁବୁକ୍ ଓ ହିୟା ଗଜ୍ଝତୁଲ୍ ଉସ୍ରାହ୍....ହଦିସ୍ ନଂ-4417, ଅନୁବାଦକ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9, ପୃ-299-300) (ସୁନ୍‌ନ୍ ଇବନେ ମାଜା ବୁକ୍‌ଲ୍‌ ଫତ୍‌ରୂଂ ଗୁଲ୍‌ ଫତ୍‌ରୂଂ, ହଦିସ୍ ନଂ-2656)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ ଦିୟତ୍ (କ୍ଷତିପୂରଣ) ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟତା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥାଏ । କୌଣସି ସତ୍ୟତାକୁ ନଦେଖି ଦିୟତ୍ ଦିଆଯାଏ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାନ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"

(ମଲଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-

"ଇଉତନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ନାହିଁ । ସେହିପରି ସେହି ଯାତ୍ରାର ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ-ଅବୁ ହମିଦ୍ ସାଆଦି ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ କୁରା ନାମକ ଏକ ଉପତ୍ୟକାରେ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଖଜୁରୀ କୋଳିର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା । ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଚିକେ ଆକଳନ କଲ କେତେ ଖଜୁରୀ ହେବ ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନେ ଆକଳନ କଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ଦଶ ଖସକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ 1800 କି.ଗ୍ରା ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷରୁ ଏତିକି ଖଜୁରୀ ବାହାରିବ । ଉଦ୍ୟାନର ମାଲିକାଣୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ମାଲିକାଣୀକୁ କହିଲେ, ହେ ମାଲିକାଣୀ ! ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ୟାନରୁ ଫଳ ତୋଳିବ ସେତେବେଳେ ଓଜନ ମନେରଖିବ ଯେ, ଓଜନ୍ କେତେ ଥିଲା ? ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ ସେତେବେଳେ ସେହି ମହିଳାକୁ ଆମେମାନେ ପଚାରିଲୁ ଯେ, କେତେ ଫଳ ତୋଳା ହୋଇଛି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେହି ମହିଳା ଜଣକ କହିଲା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଯେତେକ କହିଥିଲେ ଠିକ୍ ସେତିକି ଓଜନର ଫଳ ତୋଳା ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଦସ୍ ଖସକ୍ (10 କି.ଗ୍ରା) । ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଉପରୋକ୍ତ ହଦିସର ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆସିଲୁ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ହମିଦ୍ ! ତୁମେ ସତକ ରହିବ । ଆଜି ରାତ୍ରିରେ ପବନ ଝଡ଼ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ କେହି ବି ବାହାରେ ଛିଡ଼ା ନରହୁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଓଟ ରହିଛି ସେ ନିଜ ଓଟର ତୋର (ଦଉଡ଼ି) ବାନ୍ଧି ଦେଉ ଏବଂ ଓଟର ଆଣ୍ଟୁ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧି ଦେଉ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେ ବାହାରକୁ ଏକୃତ୍ତିଆ ନଯାଉ । ବରଂ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଶିକି ଯାଆନ୍ତୁ । ଏପରି ପ୍ରତିତ ହେଉଛି ଯେପରିକି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଝଡ଼ ତୋଫାନର ପୂର୍ବାନୁମାନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଅବା ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କହି ଦେଇଥିବେ । ସାହାବା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ପାଳନପୂର୍ବକ ନିଜର ଓଟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଦେଲୁ ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ରାତ୍ର ଖୁବ ଜୋରରେ ଝଡ଼ ପବନ (ବତାସ) ବହିଲା । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପବନ ତେଁ ସଂପ୍ରଦାୟର ପର୍ବତ ଉପରେ ନେଇ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା । (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଜକାତ୍, ବାବ-ଖରସତ୍ ତମରୁ ଅନୁବାଦକ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-3, ପୃ-124-125) (ସହି ମୁସଲିମ୍, ନୁର୍ ଫାଉଖେସଦ୍- ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-12, ପୃ-184) (ଅଲ୍ ଲୁଉଲୁଉଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶକକୋଷ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9 ପୃ-489, ମକତବା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ବନୁ ସାଆଦାର ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଇଦାନ ଯିବା ନିମନ୍ତେ (ଦୁଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ) ବାହାରିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଓଟ ଖୋଜିବାକୁ ଏକୃତ୍ତିଆ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଇଥିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଖନ୍ନାକ୍ ନାମକ ରୋଗ ହୋଇଗଲା । ଉକ୍ତ ରୋଗ ହେଉଛି ଗଳାଜନିତ ଏକ ରୋଗ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଓଟକୁ ଖୋଜିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଥିଲା ତାକୁ ଦୁଇ ପବନ ଉଡ଼ାଇ ନେଇ ତେଁ ନାମକ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ ପିଙ୍ଗିଦେଲା । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି ପରା ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ସଙ୍ଗରେ ନନେଇ ବାହାରକୁ ବାହାରିବ ନାହିଁ ? ହେଲେ ତୁମେମାନେ ମୋ କଥା ମାନିଲ ନାହିଁ । ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପବନ ଉଡ଼ାଇ ତେଁ ନାମକ ପର୍ବତ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ତେଁ ସଂପ୍ରଦାୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ପାଖକୁ ମଦିନା ନେଇ ଆସିଲେ । (ତାରିଖୁର୍ ତବ୍ୱୀ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-2, ପୃ-183, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-2012 ମସିହା)(ଫିରୋଜୁଲ୍ ଲୁଗାତ୍, ପୃ-596, ଫିରୋଜ୍ ସନସ୍) ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଝଡ଼ ତୋଫାନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସକାଳ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜଳ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲା । ସେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମ ପାଖରେ

ଜଳ ନାହିଁ । ତେବେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଦୁଆ କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏକ ମୋଘ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେହି ମୋଘ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷ କଲା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଲୋକମାନେ ନିଜର ନିଜର ଜଳ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭର୍ତ୍ତି କରିନେଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିନେଲେ । (ଅସ୍ ସିରତୁନ୍ ନବଝିୟାହ୍ ଲିଭର୍ନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-819, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍-2001 ମସିହା)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦୁଆ କରିବା ଫଳରେ ତୁବୁକ୍ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଚମତ୍କାରିକ ରୂପେ ବୃଷ୍ଟିପାତର ଆଉ ଏକ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏହିପରି ମିଳେ ଯେ, ହ. ଇବନେ ଅବ୍ବାସ୍ ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉମର୍ ବିନ୍ ଖତ୍ତାବ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଏହା କୁହାଗଲା କି ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସଂପର୍କରେ କିଛି କୁହନ୍ତୁ । ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଶୁଣ ସମ୍ଭବତଃ ଆମେମାନେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ତୁବୁକ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିଲୁ । ଆମେମାନେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଶିବିର ପକାଇଲୁ । ଆମମାନଙ୍କୁ ଶୋଷ ଲାଗିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆମେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅନୁଭୂତ ହେଲା ଯେପରିକି ଆମମାନଙ୍କର ବେକ କଟିଯିବ । ଆମମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଳ ସନ୍ଧାନରେ ଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ଆଉ ଆମ ଗହଣକୁ ଫେରୁ ନଥିଲା । ଅତଏବ୍ ଆମେମାନେ ଏହା ମନେକଲୁ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଓଟର ବଳିଦାନ ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେହି ଓଟର ପାକସ୍ଥଳୀରୁ ଜଳ ଚିପୁଡ଼ି ଜଳପାନ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଜଳ ବଳି ଯାଉଥିଲା ସେହି ଜଳକୁ ସେ ନିଜ ପେଟ ଉପରେ ଭାଳି ଦେଉଥିଲା । (ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ତାପମାତ୍ରାକୁ କମ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏପରି କରୁଥିଲା) ଅବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପେଟରେ ଏକ ପାତ୍ର ରଖୁଥିଲା ସେହି ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖି ନେଉଥିଲା । ହ. ଅବୁ ବକ୍ତର ସିଦିକ୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦୁଆରେ ପୁଣ୍ୟ ନିହିତ ରଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ସକଶେ ଚିକେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ପଚାରିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ଚାହୁଁଛ ଯେ, ମୁଁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବି ? ସେ କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ହ । ତେବେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ଦୁଇ ହାତକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ହାତ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଳକୁ କରି ନଥିଲେ କି ଆକାଶରେ ମୋଘ ଘୋଡ଼ି ଆସିଲା ଏବଂ ଆକାଶ ମୋଘାଛନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ରହିଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିଲେନେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ତତ୍ପରେ ଆମେମାନେ ଉକ୍ତ କଥାର ସମୀକ୍ଷା କଲୁ ଯେ, ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଆଗକୁ ଆଦୌ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ । (ଅଲ୍ ଲୁଉଲୁଉଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶକକୋଷ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9 ପୃ-490, ମକତବା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍) (ସହି ଇବନେ ହବବାନ୍ କିତାବୁର୍ ତାହାରତ୍, ବାବ୍- ଜିକୁଲ୍ ଖବରିଦ୍ ଦାଲ୍ ଅଲା ଅନ୍ ଫରସା ମା ମୁଖ୍ୱିଲୁ ଲହମହୁ ରୈରା ନଜସିଦ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-1383, ଦାରୁଲ୍ ମାଆରିଫତା, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍ ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ସହିତ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବର୍ଷ ବାହାରିଲୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ନମାଜ୍ ଏକତ୍ରିତ କରି ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କୁହୋର୍, ଅସର୍, ମଗ୍ରିବ୍, ଇଶା ଏକତ୍ରିତ କରି ପାଠ କଲେ । ଦିନେ ଆପଣ ସ.ଅ ନମାଜ୍ ବିଳମ୍ବ କରିଦେଲେ । ଆପଣ ସ.ଶ ବାହାରକୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କୁହୋର୍ ଓ ଅସର୍ ନମାଜ୍ ଏକତ୍ରିତ କରି ପାଠ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏତଦ୍ୱୟରେ ଆପଣ ସ.ଅ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ମଗ୍ରିବ୍ ଓ ଇଶା ନମାଜ୍ ଏକତ୍ରିତ କରି ପାଠ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! କାଲି ଇନ୍ଶାଅଲ୍ଲାଃ ତୁବୁକ୍ ଝରଣା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଭାବରେ ସକାଳ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସେହି ଝରଣା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ସେହି ଝରଣା ପାଖରେ ଯଦି ପହଞ୍ଚେ ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ଝରଣାର ଜଳକୁ ଆଦୌ ସ୍ପର୍ଶ ନକରୁ ।

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି, ସୁତରାଂ ଆମେମାନେ ସେହି ଝରଣା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ ପୂର୍ବରୁ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ଝରଣାରୁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା । ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉକ୍ତ ଝରଣାର ଜଳକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛ କି ? ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି

ହଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
 (ଅର୍ ଚୌବା :119)
 ଅନୁବାଦ୍: ହେ ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ସହ ସାମିଲ୍ ହୁଅ ।
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Amina Begum Saheba, W/o- Late Mianjan Khan, Jamat Ahmadiya Nargaon, Dist- Cuttack, (Odisha)**

କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ହିଁ ଆମେମାନେ ଝରଣାର ଜଳକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଛୁ । ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ କହିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯାହା ଚାହୁଁଲେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି କଥା କହିଲେ । ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଲୋକମାନେ ସେହି ଝରଣାରୁ ନିଜ ହାତରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପାଣି ବାହାର କଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଏକ ପାତ୍ରରେ କିଛି ପରିମାଣର ଜଳ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତହିଁରେ ନିଜର ଉଭୟ ହାତ ଓ ମୁଖ ଧୋଇଲେ । ଏତଦ୍ୱୟରେ ଜଳକୁ ସେହି ଝରଣାରେ ପୁନଃ ପକାଇଦେଲେ । ତେବେ ଝରଣାର ଜଳ ଛୁତ ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଲୋକମାନଙ୍କର ପେଟ ପୂରିଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଲେ, "ହେ ମୁଆଜ୍ ! ଯଦି ତୁମେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେଲ ତେବେ ତୁମେ ଦେଖିବେ ଯେ, ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ଉଦ୍ୟାନ ସ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ।" (ସହି ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଫଜାଲି, ବାବ୍- ମୁଅଜ୍ଜାତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ହଦିସ୍ ନଂ-4215, ଅନୁବାଦକ-ନୁର୍ ଫାଉଶେସନ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-12, ପୃ-184,185)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ବାକି ଜର୍ଜାନୀ ଉକ୍ତ ହଦିସର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଆଦୃଷ୍ଟ ସୂଚନା ଥିଲା ଯାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଆହଜରତ ସ.ଅ ହ. ମୁଆଜ୍ ର.ଅଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଶେଷ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆଦୃଷ୍ଟ ସୂଚନା ରହିଥିଲା । କାରଣ ତହିଁରେ ଲିଖିତ ବିଧାନ ନିହିତ ରହିଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହ. ମୁଆଜ୍ ର.ଅ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ଅର୍ଥାତ୍ ସିରୀୟା ଆଡ଼କୁ ଆସିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିଠାରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ବିରୋଗ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିତ ହୁଏ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଐଶାବାଣୀକୁ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ, ହ. ମୁଆଜ୍ ର.ଅ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଦେଖିବେ ଏବଂ ତାହା ଉପତ୍ୟକା ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନର ସମାହାର ହୋଇଯିବ । ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଇବନେ ଖଜାହ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବୁ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଇବନେ ଖଜାହ୍ ଯାହାଙ୍କର ଜୀବନ କାଳ 199 ହିଜ୍ରୀରୁ 287 ହିଜ୍ରୀ ଅଟେ । ଆପଣ ଉଲ୍ଲୁସ୍ତର ବିଖ୍ୟାତ ମୁହମ୍ମଦ୍ (ହଦିସର ବିଦ୍ୱାନ୍) ରୂପେ ଜଣାଶୁଣା ଅଟନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ସେହି ଝରଣାର ଆଖପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ଦେଖିଛି । ବୃକ୍ଷର ସବୁଜିମା ଏବଂ ଶସ୍ୟା ଶ୍ୟାମଳତା ଏପରି ଥିଲା ଯେପରିକି ଏହି ପରମ୍ପରା ପ୍ରକୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି ଏବଂ ଏହିପରି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା । (ଶରହୁଲ୍ ଅଲ୍ଲାମା ଜର୍ଜାନୀ ଅଲ୍ଲ ମଝାହିବିଲ୍ ଲୁଦ୍ନିୟାହ୍, ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-436, ଦାରୁଲ୍ ଅହମ୍ମାଦ୍ ତୁରାୟୁଲ୍ ଅରବି, ବୈରୁତ୍, 1997 ମସିହା)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏଗଲ୍ ସ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ସଂପର୍କରେ ତୁବୁକ୍ତର ସେହି ଝରଣାର ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ତୁବୁକ୍ତର ଶରିୟା ବିଭାଗର ଅଧିପତି ଶେଖ୍ ସାଲେହ୍ କହିଲେ ଯେ, ଏହି ଝରଣା ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1425 ଖ୍ରୀ.ଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହରହ ଝରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ସେହି ସମୟରେ ଘଟଣା ଅଟେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଜାଲୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ନଳକୂପ ଖନନ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ଝରଣାର ଜଳ ସେହି ନଳକୂପ ଆଡ଼କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରାୟ 50ଟି ନଳକୂପ ବନ୍ଧା ହୋଇଯିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଝରଣାଟି ଶୁଷ୍କ ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱୟରେ ଶେଖ୍ ସାଲେହ୍ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନଳକୂପ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲେ ଯେଉଁଠି ଆମେମାନେ ଦେଖୁଲୁ କି 4, 5 ଇଞ୍ଚର ଏକ ନଳ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ କୌଣସିନ ଏକ ମେସିନ୍ ବିନା ସେହି ନଳରୁ ଛୁତ ଗତିର ଜଳ ବାହାରୁଛି । ପ୍ରାୟତଃ ସମାନ ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ୟ ନଳକୂପମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହା ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଚମତ୍କାରିକ କଲ୍ୟାଣ ଅଟେ । ଆଜି ତୁବୁକ୍ ଭୂମିରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଭୂତଳ ଜଳ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନା ଏବଂ ଖୈବର୍ ବ୍ୟତୀତ ଆମକୁ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ବି ଜଳ ଦେଖିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳି ନାହିଁ । ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ତୁବୁକ୍ ଭୂମିର ଜଳ ଉଭୟ ସ୍ଥାନରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନା ଓ ଖୈବର୍ ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ରହିଛି । ସେହି ଜଳରୁ ଉପକୃତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଦ୍ୟାନ ରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି ଏବଂ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ତୁବୁକ୍ ଅଞ୍ଚଳ ଉଦ୍ୟାନ ସ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଓ ଦିନକୁ ଦିନ ଉଦ୍ୟାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଚାଲିଛି । (ଏଗଲ୍ ସ୍, ସିରତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ-ତାକ୍ତର ଶୋକି ଅବୁ ଖଲିଲ୍, ଅନୁବାଦକ, ପୃ-431, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରହରା ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ସଂପର୍କରେ

ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନାମାନଙ୍କରେ କଥନ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ହିଫାଜତେ କାସ୍ (ବିଶେଷ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷା) ହ. ଉବ୍ବାଦ୍ ବିନ୍ ବିଶରଙ୍କୁ ମୁତୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ନିଜର ସାଧୁମାନଙ୍କ ସମେତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଆଖପାଖରେ ପ.ରିକ୍ରମା କରୁଥିଲେ । ଦିନେ ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେମାନେ ନିଜ ପତେ ସକାଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତକବିରର ସ୍ୱର ଶୁଣିଥାଉ । କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁରକ୍ଷା ନମିତ୍ତେ ପରିକ୍ରମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଏପରି କରି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭବତଃ କେତେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ମୁସଲମାନମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବେ । ସୁତରାଂ ହ. ସିଲ୍ଲକାନ ବିନ୍ ସଲାମା ନାମକ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିର ଡିୟୁଟି ଲାଗି ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ୱୟଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ନିଜର 10ଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ବାହାରୁଛି ଏବଂ ସେହି ଡିୟୁଟି ଦେଉଥିବା ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଦୁଆ (ଆଶୀର୍ବାଦ କରି) ଦେଇ କହିଲେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ନିଜର ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି । ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଜୀବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଜୀବ ଓ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଛ ସେହି ଜୀବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ କିରାତ୍ (ପର୍ବତ)ପରି ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।" (ସବୁଲ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ୱାଦ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-453, ଜିଲ୍ଲା ମନିଷ୍ଟାଆଲା ସ.ଅ ଅଲ୍ଲ ହସି ବିତୁବୁକି, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଲଲ୍ ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, 1993 ମସିହା) (ଔଜାନେ ଶରିୟାହ୍, ଲେଖକ-ମୁଫତି ମୁହମ୍ମଦ୍ ଶଫି ସାହେବ, ପୃ-40, ଇଦାରତୁଲ୍ ମାଆରିଫି, କରାଚୀ ଏବଂ ଇଷ୍ଟରନେଟ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଥିଲା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଶିବିର ପକାଇବା ସମୟରେ କିଛି ଲୋକ ପଛରେ ରହି ଯାଉଥିଲେ । ସାହାବା ର.ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆଜି ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ପଛରେ ରହିଯାଇଛି । ତେବେ ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ, ତୁମେ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ସାମାନ୍ୟତମ ପୁଣ୍ୟ ଥିବ ତେବେ ଲିଖିତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତୁମ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରିଦେବେ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ଥିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ କେହି ଜଣେ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ସ.ଅ ! ହ. ଅବୁ ଜର୍ ରଫ୍ଠୁରୀ ର.ଅ ପଛରେ ରହି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଓଟ ଥକି ମଝର ହୋଇଯାଇଛି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେଉ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ସାମାନ୍ୟତମ ପୁଣ୍ୟ ଥିବ ତେବେ ଲିଖିତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତୁମ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରିଦେବେ ଆଉ ଯଦି ଏହି ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ଥିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଥିଲା କି ତାଙ୍କର ଓଟ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ହଇରାଣ କରିଥିଲା । ଫଳତଃ ତାଙ୍କର ଓଟ ମଝର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅତଏବ୍ ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କ ଓଟ ଯେତେବେଳେ ମଝର ଓ ଥକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଓଟ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ ଏବଂ ନିଜର ଜିନିଷ ପତ୍ର ନିଜ ପିଠି ଉପରେ ବହନ କଲେ (ଉଠାଇ ନେଲେ) ଓ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଆପଣ ର.ଅ କିଛି ଦୂର ବାଟ ଯିବା ପରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଶିବିର ଯେତେବେଳେ ପକାଇଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦେଖାଶାହାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦର୍ଶକ ଦେଖିଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମାର୍ଗରେ କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକୃତିଆ ଚାଲି ଆସୁଛି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, **أَبْرَأَيْلُ** ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଜର୍ ହୁଅନ୍ତେ କି ! ପୁନଶ୍ଚ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେ ଲିଖିତ ଶପଥ କରି କହୁଛୁ ! ଏ ତ' ଅବୁ ଜର୍ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅବୁ ଜର୍ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କର । ସେ ଏକୃତିଆ ଚାଲି ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ଏକୃତିଆ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ଏବଂ ଏକୃତିଆ ହିଁ ସେ ଲିଖିତ ଆଡ଼କୁ ଯିବେ ।" (ଅସ୍ ସିରତୁନ୍ ନବଝିୟାହ୍ ଲିଇବନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-819-820,

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୁତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ୱା (ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲ୍ଲାହ୍ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲ୍ଲାହ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, 2001 ମସିହା)

ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କ ଏକ୍ବୁଆ ହେବା ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ ତାହା ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅ ନିଜର ପରିବାର ସମେତ ମଦିନାର ରବ୍ଜା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ସନ୍ତାନ ଓ ଏକ ଦାସ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ରବ୍ଜା ମଦିନା ଠାରୁ ତିନି ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ 96 ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସ୍ଥାନର ନାମ ଅଟେ । ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଅତିମ ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବିୟୋଗ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଏକ୍ବୁଆ ହୋଇଯିବା ଯୋଗୁଁ ବହୁତ ଚିନ୍ତିତ ତଥା ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ କଫର୍ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ଫଳତଃ ସେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅତଏବ୍ ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ, ହେ ପତ୍ନୀ ତୁମେ କାନ୍ଦ ନାହିଁ । ଏତଦ୍ପରେ ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ପତ୍ନୀ ! ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଥା ଶୁଣିଥିଲି । ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଥିଲେ ଯେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଯନାଜାଃରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ଏକ ଦଳ ଜମାଅତରେ ସାମିଲ୍ ହେବ ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଅବୁ ଜର୍ ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ କହିଲେ, ହେ ମୋର ପତ୍ନୀ ! ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଯେତେ ଲୋକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ କେହି ବି ବଣ ଏବଂ ମରୁଭୂମିରେ ଏକ୍ବୁଆ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ନାହିଁ । କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ଯିଏ ଜୀବିତ ଅଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଚିନ୍ତିତ ଓ ବିବ୍ରତ ହୁଅ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବି ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋର ପାର୍ଥିବ ଶରୀରକୁ ସ୍ନାନ କରାଇ ମୋର ମୃତ ଶରୀରକୁ ମଦିନା ମାଗିରେ ରଖିଦେବ । ସୁତରାଂ ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏହିପରି ହିଁ କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ସମୟ ବିତି ନଥିଲା କି ସେହି ମାର୍ଗ ଦେଇ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଇବନେ ମସୂଦ୍ ର.ଅ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ସେ ଇରାକରୁ ଉତ୍ତ୍ରାହ୍ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ବାହାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, ସେହି ପାର୍ଥିବ ଶରୀରଟି ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କର ଅଟେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋତକାପୁତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି (ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଇବନେ ମସୂଦ୍ ର.ଅ) କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଅବୁ ଜର୍ ଏକ୍ବୁଆ ଚାଲୁଛି ଏବଂ ସେ ଏକ୍ବୁଆ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ସୁତରାଂ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଇବନେ ମସୂଦ୍ ର.ଅ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସମେତ ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କର ଯନାଜାଃ ପାଠ କଲେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଇବନେ ମସୂଦ୍ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଯେ, କିପରି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ କଥା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । (ମୁସନ୍ଦ ଅହମଦ୍ ବିନ୍ ହମ୍ମଲ୍, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-170, ବର୍ଣ୍ଣନା ସଂଖ୍ୟା-21700, 21701, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁର୍) (ଅସ୍ ସିରତୁର୍ ହଲବିୟା, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-3, ପୃ-190-191, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, 2002 ମସିହା) (ଅନ୍ସାବୁଲ୍ ଅଗ୍ରାଫ୍, ଲିଲବଲାଜିରି, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9, ପୃ-443, ଦାରୁଲ୍ ଫିକର୍-1996 ମସିହା) (ଅଲ୍ ଲୁଲୁଲୁଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9 ପୃ-483-484, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)(ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9, ପୃ-487-488, ବଜମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର୍) (ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ପୃ-130, 226, ଜଖାର୍ ଏକାଡ଼େମୀ ପବ୍ଲିକେଶନ୍ସ କରାଚୀ, 2003 ମସିହା)

ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଖାସିଲାହ୍ ବିନ୍ ଅସ୍କାଅ ର.ଅଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ମିଶିବାର ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ହ. ଖାସିଲା ବିନ୍ ଅସ୍କାଅ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଘୋଷଣା କଲେ । (ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-399, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁର୍-2003 ମସିହା) (ଅଲ୍ ଲୁଲୁଲୁଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-9 ପୃ-532, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଖାସିଲାହ୍ ବିନ୍ ଅସ୍କାଅ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା

କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ । ମୁଁ ନିଜ ଘରକୁ ଗଲି ଏବଂ ସେଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଲି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବାହାରି ସାରିଥିଲେ । ମୁଁ ସହରରେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ, କ'ଣ ଏପରି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି କି ଯିଏ ନିଜ ସହିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆରୋହଣ କରାଇପାରିବ ଓ ମାଲେ ଗନିମତରେ ଯେଉଁ ଭାଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ତାହାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିନେବ ? ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଅନ୍ସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କହିଲା, ଆଜ୍ଞା ତାହାହେଲେ ମୁଁ ସେହି ଗନିମତରୁ ଭାଗ ନେଇନବ ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁଁ ନିଜ ସହିତ ଆରୋହଣ କରିନେବି ତଥା ନିଜ ସହିତ ତାକୁ ଆହାର ଖୁଆଇବି । ମୁଁ କହିଲି, ହିଁ ! ମୁଁ ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତରେ ରାଜି ଅଟେ ଏବଂ କହିଲି କି ମୁଁ ହିଁ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ତେବେ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କହିଲା, ଆଜ୍ଞା ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କଲ୍ୟାଣର ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଚାଲ । ହ. ଖାସିଲା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଭଲ ସାଥ୍ ସହିତ ବାହାରିଲି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରିଲା ଏବଂ ନିଜ ଓଟର ପଛ ପଟରେ ବସିଲା । ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ, "ତାଙ୍କୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପିଠି କରି ଚଲାଅ । ପୁନଶ୍ଚ କହିଲା, ମୋ ଆଡ଼କୁ ତାଙ୍କର ମୁହଁ କରି ଚଲାଅ । ଏତଦ୍ପରେ କହିଲେ, ମୋ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭର ଓଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ ।" ମୁଁ କହିଲି:"ଏଇଟା ତ' ତୁମର ଧନ ଅଟେ, ଯେଉଁ ଧନକୁ ମୁଁ ସର୍ତ୍ତ କରିଥିଲି । ସେ କହିଲା, ହେ ମୋ ପୁତ୍ରା ! ଏଇଟା ତୁମ ଭାଗ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହାକୁ ରଖ । ମୋର ଅଭିପ୍ରାୟ ନେବାର ନଥିଲା ।"(ସୁନ୍ଦ ଅବି ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍-ଫିର୍ ରଲୁଲ୍ ଯକ୍ନା ଦାବ୍-ବତୁ ଅଲନ୍ ନିସଫି.....ହଦିସ୍ ନଂ-2676)

ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହି ବାହାନାରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଗଲେ । ସେହିପରି ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତରେ ହେବାର ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ହଦିସ୍ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଯାତ୍ରାସମୂହଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ନାମକ ଜଣେ ସାହାବି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏପରି ପ୍ରତିତ ହେଉଛି ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଦିନାରେ ନଥିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବାର କିଛି ଦିନ ପରେ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅ ମଦିନାରେ ନିଜ ବାସ ଭବନରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପତ୍ନୀ ଉଦ୍ୟାନରେ ନିଜ ନିଜ ଚାଳ ଉପରେ ଜଳ ସିଞ୍ଚନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଅଣ୍ଟା କରିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଦିନେ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅ ଚାଳ ଘରର ଦୁଆର ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତ' ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ଭୀଷଣ ଲୁ ପ୍ରବାହରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି ଆଉ ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ଛାୟା ତଳେ ଉତ୍ତମ ଆହାର ଓ ସୁନ୍ଦର ପତ୍ନୀ, ଧନ ଏବଂ ପାଳିତ ଜୀବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଛି । ଏହା କଦାପି ନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ । ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ରାଶ ଖାଇ କହୁଛି! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପାଖକୁ ଯିବି ନାହିଁ (ଫେରିବି ନାହିଁ) । ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସୁତରାଂ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା କହିଲେ, ହେ ମୋର ପତ୍ନୀମାନେ ତୁମେମାନେ ମୋର ଯାତ୍ରାର ପାଥେୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ହିଁ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ପାଥେୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହେଲେ ଓ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ। ଦିନେ ଦ୍ୱିପହରର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଏବଂ ଲୁ ସମୟରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଜଣେ ବାହନ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆସୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା । ଇବନେ ହିଶ୍ମାମଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ଆହଜରତ ସ.ଅ ତୁବୁକ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, **كُنْ أَبَاخَيْبَةَ** ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ହୁଅନ୍ତା କି ! ଯେତେବେଳେ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ପାଖକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛୁ ! କି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ଅନ୍ସାରୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସୁତରାଂ ହ. ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ର.ଅ ନିଜର ଓଟକୁ ଛାୟାରେ ବସାଇ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ସଲାମ୍ (ନମସ୍କାର) ଜଣାଇଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଅବୁ ଖୈସ୍ମା ତୁମେ କାହିଁକି ଏତେ ପଛରେ ରହିଗଲ ? ତେବେ ସେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ସମସ୍ତ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
<p>وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (ଅଲ୍ କାରିୟାହ୍: 57)</p> <p>ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ଆମେ ଜିନ୍ ଓ ଇନସକୁ ନିଜର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Akhtara Begum & Family, B.D.A, Bhubaneshwar (Odisha)</p>

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
<p>وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (ଅଲ୍ କାରିୟାହ୍: 56)</p> <p>ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଉ ଆଅ, କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ- ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Shamim Ahmad, S/o- Late Sk Abdul Gaffar & Jamila Sahiba, Jamat Ahmadiya Kotpalla (Odisha)</p>

କଥା କହିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଙ୍ଗଳ କାମନା ଓ ଦୁଆ କଲେ । (ଅସ୍‌ସିରତୁନ୍ ନବଖିୟାହ୍ ଲିଲବନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-817-818, ଗଜଖା ତୁବୁକ୍, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, 2001 ମସିହା)(ଉସ୍‌ଦୁଲ୍ ଗାବା, ଗୁଲ୍‌ଖଣ୍ଡ-6, ପୃ-89, ଅବୁ ଖୈସମା ଅନ୍‌ସାରୀ ର.ଅ, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, 1971 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଇତିହାସରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ କେତେକ ସାହାବାମାନେ ପଛରେ ରହିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ନାମକ ଜଣେ ସାହାବି ଥିଲେ । ସେ ବହୁତ ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପଛରେ ରହିଯିବା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଜ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ପତ୍ନି ତାଙ୍କ ଫେରିବା ମର୍ଗକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ କିଛି କଥା କହିବା ପାଇଁ ସେ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି । ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ପତ୍ନିଙ୍କର ଏହି ଇଚ୍ଛାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ପତ୍ନିକୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ମୋର ପତ୍ନି ! କ'ଣ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ବାହାରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି କି ? ପତ୍ନି ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ହେ ସ୍ୱାମୀ ! ଆଗ ଆପଣ ଚିକେ ବସନ୍ତୁ । ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାଞ୍ଛାବହୁତ ତ' ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ବାହାରି ସାରିଲେଣି ଆଉ ମୁଁ ଘରେ ବସି ବିଶ୍ରାମ କରିବି ? ଅବୁ ଖୈସମା ଠାରୁ ଏପରି ଆଚରଣ କଦାପି ସମ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅବୁ ଖୈସମା ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ଅଶ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।" ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଏଠାରେ ଅଶ୍ୱର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କରେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଓଚର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି କିମ୍ବା ଭୁଲ୍ ବଶତଃ ଅଶ୍ୱ (ଘୋଡ଼ା)ର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ସମ୍ଭବତଃ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଏକ ବାହନ ଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ଆରୋହଣ ବାହାରିଗଲେ । ଆପଣ ର.ଅ ସେହି ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଯେଉଁ ମାର୍ଗରେ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ନିରନ୍ତର ଯାତ୍ରା କରିବା ଅନେକ ଦୂରତା ଏବଂ ସ୍ଥାନ ଅତିକ୍ରମ କରି ସାରିବା ପରେ ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହୋଇଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ସେତେବେଳେ କେତେକ ସାହାବାମାନେ ଦୂରରୁ ଧୂଳି ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଏହା ଭାବି ଦଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, କିଏ ଆସୁଛି ? ସେତେବେଳେ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, **أَبَا خَيْشَمَةَ** ଅର୍ଥାତ୍ ଅବୁ ଖୈସମା ହୁଅନ୍ତୁ । ଉକ୍ତ ପଦର ଅର୍ଥ ଏହା ତ' ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଆଗକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କେହି ବି ହେଉ ଅବୁ ଖୈସମା ହୋଇଯିବ । ନା । ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହିଁ ଯେ, ମୋର ଏହି ଇଚ୍ଛା କି ଆଗକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଖୈସମା ହୁଅନ୍ତୁ । (ତଫ୍‌ସିର୍ କବିର୍, ଗୁଲ୍‌ଖଣ୍ଡ-4, ପୃ-168-169, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ-2004 ମସିହା, କାଦିୟାନ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, କୁନ୍ ଶବ୍ଦର ସ୍ୱରାକାରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ତଫ୍‌ସିର୍ କବିର୍ ର ଥିଲା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରାମାଣ୍ୟଟି ସେହି ତଫ୍‌ସିର୍ ର ହିଁ ଅଟେ । ଅତଏବ୍ ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁନ୍ ଶବ୍ଦର ସ୍ୱରାକାରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "ଏକଥା ମନେରଖ ! କୁନ୍ ଶବ୍ଦଟି ଆରବୀ ଭାଷାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବାକୁ ବୁଝାଏ ଏବଂ କେବଳ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଟି ବେଳେବେଳେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ସିରୀୟା ଅଭିମୁଖେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ନାମକ ଜନୈକ (ଜଣେ) ସାହାବି ଥିଲେ । ସେହି ସାହାବିଙ୍କ ଉପରେ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ ବହୁତ ଭରସା କରୁଥିଲେ ଓ ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅ ଏହା ମନେକରୁଥିଲେ ଯେ, ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କେବେ ବି ଅବତେତନ (ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ) ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସହରର କିଛି ବ୍ୟବଧାନରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କର ସମୀକ୍ଷା କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଆପଣ ସ.ଅ ଦୁଃଖ ଓ ଖେଦୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ମୁଁ ଅବୁ ଖୈସମା ଉପରେ ଏତେ ଭରସା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅବୁ ଖୈସମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ସୁଧାରଣା ମନ ଭିତରେ ପୋଷଣ କରିଥିଲି ହେଲେ ସେ ଏହି ଜିହାଦରେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଛନ୍ତି ! ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହୁଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହୁଜୁର ! କେହି ଜଣେ ପଛରୁ ଧାଇଁ ଆସୁଛି । ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଆଡ଼କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, **أَبَا خَيْشَمَةَ** ଅର୍ଥାତ୍ ଅବୁ ଖୈସମା ହୁଅନ୍ତା କି । ଯେତେବେଳେ ଧୂଳି ଉଡ଼ିବା ଚିକେ କମ୍ ହେଲା ଓ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହ. ଅବୁ ଖୈସମା ର.ଅ ହିଁ ଥିଲେ । ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ

ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ମନସ୍କାମନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୁନ୍ ଅବା ଖୈସମାର ଏହି ଅର୍ଥ ନଥିଲା ଯେ, ଅନ୍ୟ କେହି ଆସୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ରସୁଲ୍‌ଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ସେହି ଆଗକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଖୈସମା ହୋଇଯାଉ । ନା ବରଂ କୁନ୍ ଅବା ଖୈସମାର ଅର୍ଥ ଏହା ଥିଲା କି ଇଶ୍ଵର କରନ୍ତୁ କି ଆଗମନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବୁ ଖୈସମା ହିଁ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅତଏବ୍ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏହା ଏକ ରୁଦ୍ଧି ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବେଳେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ କୁନ୍ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ ।" (ତଫ୍‌ସିର୍ କବିର୍, ଗୁଲ୍‌ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-250, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ-2004 ମସିହା, କାଦିୟାନ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଯେଉଁ ଆୟତ୍ ବ୍ୟଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ସେହି ଆୟତ୍ ତ' ମୁଁ ପାଠ କରି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହି କୁନ୍ ଶବ୍ଦର ସ୍ୱରାକାରଣ ମୁଁ କରିଦେଇଅଛି । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତୁବୁକ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ମୁଁ ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତା ଖୁତୁବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ରବ୍‌ଝା ମସ୍‌ଜିଦ୍‌ରେ ଯେଉଁ ଅକ୍ରମଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅକ୍ରମଣରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହତମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟର ରଖନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ପାକିସ୍ତାନରେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନାକ୍ରମ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପଶ୍ଚ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ରବ୍‌ଝାରେ ଆଜି ଖତମେ ନବୁଝର୍ ନାମରେ ଏକ ଜଲସା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏବଂ ମୌଲବୀମାନେ ଯେଉଁ କୁସ୍ତିତ, ବାୟ କଥନ କହିବାର ଥିଲା ତାହା ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଓ କହି ସାରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଜଲସା ସମାପ୍ତ ହେଲା କି ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମସ୍ତ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ବାଂଲାଦେଶର ଅହମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍‌ର ଅତ୍ୟାଚାରିତ ତଥା ନିଷ୍ଠେଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯୁଦ୍ଧ ବିରାମ ବୋଲି ଯେଉଁ କଥା କୁହାଯାଉଛି ତାହା କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରହସନ ଅଟେ । ବିଗତ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଘଟଣା ଘଟିଛି ତହିଁରୁ ଏହା ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ଯେ, ଏହା କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧବିରାମ ଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅତ୍ୟାଚାରିତ, ନିଷ୍ଠେଷିତମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଧରପକଡ଼ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍ ଫଜଲ୍ ଇଶ୍ଵରନ୍ୟାସନଲ୍, 2025 ମସିହା, ନଭେମ୍ବର ମାସ 21 ତାରିଖ, ପୃ- 2-7) ☆--☆--☆

ବେପରଦା ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା କୁମାନସିକତା
<p>ହ. ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାନି ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଯେତେବେଳେ ବର କନ୍ୟା ଘରକୁ ଆସେ ଏବଂ ସେ ଅଣ ସଂପର୍କୀୟ ହିଁ ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ସାହିର ସମସ୍ତ ମହିଳାମାନେ ବରକୁ ଦେଖି ପରଦା କରିବାକୁ ଜରୁରୀ ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, ହେଁ ବର ଠାରୁ କ'ଣ ବା ପରଦା କରିବୁ ଆମେ । ପୁନଶ୍ଚ କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ବରକୁ ଦେଖି ପରଦା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ବର ସହିତ ଥିବା ମଜା ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରକାରର କଥା ରହିଛି ଯେ, ବିବାହ ପର୍ବରେ ଧର୍ମବିଧାନର ବିରୁଦ୍ଧାଚାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଲୋକମାନେ ଧର୍ମବିଧାନର ବିରୁଦ୍ଧାଚାରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯେ, ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖୁବ୍ ସତର୍କତାର ସହିତ ଧର୍ମବିଧାନ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ।" (ଖୁତବାତେ ମହମୁଦ୍, ଗୁଲ୍‌ଖଣ୍ଡ-3, ପୃ-71)</p>
<p>ହ. ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: "ଯେଉଁ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ତଥା କୁପ୍ରଥା ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥା ହେଲା ବେପରଦା ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା କୁମାନସିକତା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ । ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଏହା ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସୀମାଲଂଘନ କରିବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯାଇଛି । ବର ପକ୍ଷ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଃସନ୍ଦେହତାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏ । କାରଣ ସମ୍ମାନସ୍ୱଦ୍ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ପରଦା ପରିଧାନ କରିଥିବା ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ବେଧଡ଼କ ଫୋଟୋ ଉତ୍ତୋଳନକାରୀ କିମ୍ବା ଦାୟିତ୍ୱହୀନତା ଏବଂ ସତୀ ତଥା ଅବିବାହିତକୁ ତାକୁ ଫଟୋ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ଏବଂ ଏହା ଚିତ୍ରା ନକରିବା କି ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି କେବଳ ବଂଶର ନିକଟ ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଅଟେ । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ରୂପେ ବାରମ୍ବାର ଉପଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆପଣ ଯଦି ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ଭିତ୍ତି ଉତ୍ପାଦି କରିବେ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ ଓ ସତର୍କ କରିଦିଆଯାଉ । କେବଳ ସିମିତ ପରିବାରବର୍ଗ ତଥା ବଂଶ ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ନିଜର ସୌକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଉ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ।" (ଦୈନିକ ଅଲ୍ ଫଜଲ୍, ରବ୍‌ଝା, 2002 ମସିହା, ଜୁନ୍ ମାସ 26 ତାରିଖ, ପୃ-4) (ରିଷ୍ଟା ନାତା ବିଭାଗ, ନଜାରତ୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମର୍କଜିୟା, କାଦିୟାନ୍)</p> <p style="text-align: center;">☆☆☆</p>

ଓଡ଼ିଆ ନଜମ୍

(ମୁଁ ତୀର୍ଥ ଯିବି ଆରେ ମୁଁ ତୀର୍ଥ ଯିବି)

ମୁଁ କାଦିଆନ୍ ଯିବି ଆରେ ମୁଁ କାଦିଆନ୍ ଯିବି

କଳକୀ ଦୂତର ଜନମ ସ୍ଥାନ ବୁଲି ଦେଖୁଥିବି

ମୁଁ କାଦିଆନ୍ ଯିବି।।

କଳକୀ ଦୂତ ହୋଇବେ ଜାତ

ଏ ସତ୍ୟ ବଚନ ସେ ତ' କୁରଆନ ଲିଖନ

ତାହା ଦେଖି ମୋ ନୟନ ପବିତ୍ର କରିବି ।।

ଦେଖିବି ସେଠି ମିନାରା ମସିଦ୍

କେତେ ଉଚ୍ଚ ବାବୁ ସେ ତ' କେଡ଼େ ମନୋରମ

ସେ ବାଟେ କାହିଁ ଇସା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସୁ ନାହାନ୍ତି

ମୁଁ ତାହା ଦେଖିବି.....।।

କେତେ ପଣ୍ଡିତ ଦିଅନ୍ତି ଶିକ୍ଷା

ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ବାଟ ସେ ତ' ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ବାଟ

ପ୍ରଚାର ଲାଗି ସେବକ ଗଣ ଗଢା ହୁଅନ୍ତି

ମୁଁ ତାହା ଦେଖିବି.....।।

ବୈତୁଦ୍ ଦୁଆରେ ନଫିଲ୍ ପଢି

ମନର ବେଦନା ଯାହା ମନର ବେଦନା

ଅଲ୍ଲାଃ ପାଶରେ କହି ଦେଇ ମୁଁ ଶାନ୍ତି ପାଇବି

ମୁଁ କାଦିଆନ୍ ଯିବି।।

ଧରମ ସଭା କି ମନ ଲୋଭା

କେତେ ଦେଖୁ ବାବୁ ଭଲ (ବାବୁ) କେତେ ଦେଶ ଭଲ

ଧାଇଁ ଅଛନ୍ତି ପତଙ୍ଗ ସମ ଜଳନ୍ତ ଦୀପ ଲଭି

ମୁଁ ତାହା ଦେଖିବି.....।।

ଦୁଇ ମସଜିଦେ କେଡ଼ ଆନନ୍ଦେ

ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଭଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପାପ ଉଦ୍ଧରିବି

ମୁଁ କାଦିଆନ୍ ଯିବି।।

ସବୁରି ହୃଦେ ଗୋଟିଏ ଭାବ

ଦେଖିଲେ ଜାଣିବ, ଭାଇ ଦେଖିଲେ ଜାଣିବ

ଧନ ଜୀବନ ତୁଚ୍ଛ କରି ମାଟିରେ ଗଢିବ

ମୁଁ କାଦିଆନ୍ ଯିବି।।

☆--☆--☆

ପୃ-2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତପସିରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ନିଆଁ ଲାଗିଲା ପରି ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେ, ଅବୁଲ୍ ହକମ୍ ଆମକୁ କହି ବୁଲୁଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଡ଼ରି ଯାଇଛୁ ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ମଧ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । ସେ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-

"ଆମ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଏହା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ହେ ଲୋକମାନେ! ତୁମେମାନେ ଯଦି ମୋ ସ୍ଥାନରେ ଥାଆନ୍ତ ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି କାମ କରିଥାଆନ୍ତି ଯାହା ମୁଁ କରିଛି । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ତା'ର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ବଡ଼ ବଡ଼ ଓଟ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ସେହି ଓଟ ଦୁଇଟି ଦେଖି ମୋର ହୃଦୟ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁଁ ଭାବିଲି ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କର କଥା ନମାନିବି ତେବେ ଏହି ଓଟ ଦୁଇଟି ମୋତେ ବିଦୀର୍ଘ (ଚିରି) ଖାଇଯିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ତ' ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଅବୁ ଜହଲ୍ କୁ ଏପରି କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲା ଅବା ସତ୍ୟର ଆତଙ୍କ ତା' ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ହେଉ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହିଲ୍ ଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍ ଫୁଲ୍ ଅଙ୍ଗୀକାରର ସମ୍ମାନରେ ଜଣେ ନିଷ୍ପେଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ବିପଦକୁ ଭୁଲ୍ଲେପ ନକରି ଅବୁ ଜହଲ୍ ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ଆତଙ୍କ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଉପଦ୍ରବର ଆତ୍ମାକୁ ଦମନ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟାଚାରିତ ତଥା ନିଷ୍ପେଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାର ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଗଲା ।

ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ସମ୍ପାଦନ ଓ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ଯେ, ସୁଲାହ୍ ହୁଦୈବିୟାହ୍ ଅବସରରେ ଯେତେବେଳେ ବୁଲି ହେଲା କି ମସ୍କାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କୌଣସି ଯୁବକ ମୁସଲମାନ ହେଲା ତେବେ ସେହି ଯୁବକକୁ ତା'ର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନ ମସ୍କାବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଯିବ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମସ୍କାବାସୀମାନେ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ବୁଲିର ରାଜନିତୀ ପକ୍ଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଷ୍କ ହୋଇ ନଥିଲା କି ସହଲ୍ ଯେକି ମସ୍କାବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବୁଲି କରୁଥିଲା ତା'ର ନିଜ ପୁତ୍ର ଦଉଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଏବଂ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୋଇ ରସୁଲ୍ ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ହୃଦୟରୁ ମୁସଲମାନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମୋର ପିତା ମୋର ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଯୋଗୁଁ ମୋତେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ମୋର ପିତା ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲା ତେଣୁ ମୁଁ ସୁଯୋଗ ଦେଖି ଏଠାକୁ ଖସି ପଳାଇ ଆସିଲି । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାକୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନଥିଲେ କି ତା'ର ପିତା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, "ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ବୁଲି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇ ସାରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପୁତ୍ରକୁ ମୋତେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ଅବସ୍ଥା ସେତେବେଳେ ଏତେ ସଂକଟାପନ୍ନ ଥିଲା କି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ତକ୍ଷୁ ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱୟଂ ଅବୁ ଜହଲ୍ ମଧ୍ୟ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅ ମୋତେ ମସ୍କାବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦେବେ ? ଏହି ମସ୍କାବାସୀମାନେ ମୋତେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବେ ? କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ବୁଲି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ତୁମକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଯୈଯ୍ୟ ଧର ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ । ସୁତରାଂ ଅବୁ ଜହଲ୍ କୁ ମସ୍କା ପ୍ରେରଣ କରିଦିଆଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନା ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ମସ୍କାବାସୀଙ୍କର ଅବୁ ବସୀର୍ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକ ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ଆସି ମଦିନା ପହଞ୍ଚିଗଲା । କିନ୍ତୁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଅବୁ ଜହଲ୍ କୁ ବୁଲି ଅନୁଯାୟୀ ମସ୍କା ଫେରିଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ । ଅତଏବ୍ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଙ୍ଗୀକାର ତଥା ବୁଲି ପାଳନ କରିବା ପ୍ରତି ଆପଣ ସ.ଅ ଏତେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ କି ଏକଦା ଏକ ଦେଶର ରାଜଦୂତ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ନେଇ ଆସିଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ଦିନ ବିତାଇ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତାର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶକାରୀ ହୋଇଗଲା । ସେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ନିଜ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଏହା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ବିଶେଷ ପଦବୀରେ ଆସାନ ଓ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛ । ତୁମେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଏବଂ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହିଁ ଫେରିଯାଅ ଓ ସେଠାରେ ଯାଇ ଯଦି ତୁମ ମନରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ତଥାପି ଅବ୍ୟାହତ ରହିଲା ତେବେ ତୁମେ ପୁନଃ ଏଠାକୁ ଆସି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନିଅ ।" (ଅବୁ ବାଉଦ୍, ବାବୁଲ୍ ଷଫା, ବିଲ୍ ଅହ୍ଦି) (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-116ରେ)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଆମ ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।" (ମଲ୍ ଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

**ଇଚ୍ଛୁକ ଓ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଦୟାକାରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ !
ନିଜାମତ୍ ତାମିରାତ୍ (ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗ) କାଦିୟାନରେ ଜଣେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍
ସୁପରଭାଇଜରର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।**

ସର୍ଭାବଳୀ/ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ଅଭିଜ୍ଞତା :

- (1) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ 18 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବା ଉଚିତ୍ (ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଜରୁରୀ କାଳୀନ ସ୍ଥିତିରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରିବ) ।
- (2) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ଫିଲ୍ଡରେ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର କିମ୍ବା Trade Qualification (ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କଳା, ବାଣିଜ୍ୟ ଆଦି ସଂସ୍ଥାନରୁ ଭୋକେସନାଲ ସ୍କୁଲରୁ) ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (3) ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିକଟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ସୁପରଭାଇଜରର ଲାଇସେନସ୍ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (4) ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିକଟରେ ଅତିରିକ୍ତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଯଥା- Safety Certificate, First Aid/CPR Training, Certificate Of HV/LV Switching Operations ହେବା ଉଚିତ୍ ।
- (5) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ଅନ୍ତତଃ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ଇନଷ୍ଟଲେସନ, ମରାମତି କିମ୍ବା ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ 2 ବର୍ଷ ବ୍ୟବହାରିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (6) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ସୁପରଭାଇଜର କିମ୍ବା Lead Technician Roleର ଅତି କମରେ 1 ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (7) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ Industrial electrical systems, Control panels, Switchgear, Power Distribution Systems, Wiring and Conduit Systemsର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (8) ପ୍ରାର୍ଥୀ Electricians କିମ୍ବା Techniciansର ଟିମକୁ ମ୍ୟାନେଜ୍ (ପରିଚାଳନା) କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (9) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିକଟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ Codes ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ସ୍ତରର ଗଭୀର ଅବବୋଧ (ବୁଝିବା, ଧାରଣା) ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (10) ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିକଟରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ Drawings ଓ Blueprints ପାଠ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (11) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ୍ ସମସ୍ୟାକୁ ଅତି ସହଜରେ Troubleshooting କରିପାରୁଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (12) ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିକଟରେ ଭାଷା, ଯୋଗାଯୋଗ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଟିମ୍ ଲିଡ଼ରଶିପରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ପାରଙ୍ଗମ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (13) ପ୍ରାର୍ଥୀ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ କାମ କଲାବାଲା ସହକର୍ମୀଙ୍କ ସହିତ ନମ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ :

- (1) ସାପ୍ତାହିକ ବଦରରେ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାର ଶେଷ ଘୋଷଣାର 2 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ହସ୍ତଗତ ହେବ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର କରାଯିବ ।
- (2) ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଆବେଦନ ପ୍ରକାଶିତ ଆବେଦନ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରି ଜିଲ୍ଲା ଅମୀର୍/ସ୍ଥାନୀୟ ଅମୀର୍/ସଦର୍ ଜମାଅତ୍/ମୁଲ୍ଲିମ୍ ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁଷ୍ଟିଗତ ଦସ୍ତଖତ ଏବଂ ମୋହର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ ।
- (3) ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ (ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର)ରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନୁର୍ ହସ୍ତଗାଲ୍ କାଦିୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଲୁରୀ ପରୀକ୍ଷା କରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନୁର୍ ହସ୍ତଗାଲ୍‌ଙ୍କ ମେଡ଼ିକାଲ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ୍ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ବିବେଚିତ ହେବେ କେବଳ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ ।
- (4) କାଦିୟାନ୍ ଯିବା ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ମେଡ଼ିକାଲ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
- (5) ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିଜର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ସମସ୍ତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ନୋଟ୍: ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁର ତାରିଖ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ।

ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ
 ନଜାରତ୍ ଦିୱାନ୍ ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍, ଗୁର୍ଦ୍ଦାସପୁର, ପଞ୍ଜାବ,
 ପିନ୍ କୋଡ୍-143516, ମୋବାଇଲ୍ ନଂ: 9682587713 ,9888232530,
 9682627592, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ: 01872-501130
 Email:diwan@qadian.in

**ହୃଦିସର ଅନୁମତିର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ
ସବୁବେଳେ ଅଲଗା ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ବସିବେ ?**

**ହଜରତ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଆବ (ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା)ଙ୍କ
ନିତୀବାଣୀ**

ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ହ. ମୁଗିରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ନିଶାନୀ କରିବାକୁ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ତେବେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ମୁଗିରାହ୍ ! ତୁମେ ସେହି କନ୍ୟାକୁ ଦେଖୁନିଅ । କାରଣ ଏପରି ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଓ କନ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟତା ଏବଂ ପ୍ରେମ ସଂପର୍କ ଗଢ଼ି ଉଠିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ ରହିଛି ।

(ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁନ୍ ନିକାହ୍, ବାବ୍- ଫିନ୍ ନଜରି ଇଲଲ୍ ମଖତୁବତି)
 ଉପରୋକ୍ତ ହୃଦିସରେ ଯେଉଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଆଜିକାଲି ସମାଜରେ କେତେକ ଲୋକମାନେ ଭୁଲ୍ ଅର୍ଥ ମନେକରି ନେଇଛନ୍ତି । ସେହି ଲୋକମାନେ ଏହି ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ପରସ୍ପରକୁ ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ବର ଓ କନ୍ୟା ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ଅଲଗା ବୁଲାବୁଲି କରୁ ଥାଆନ୍ତୁ.....ଘରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବର ଓ କନ୍ୟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଭିନ୍ନ ହୋଇ ବସି ରହିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଭୁଲ୍ ଅଟେ । କହିବାର ତାପ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ପରସ୍ପରର ମୁଖକୁ ଦେଖି ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖିବା ବୁଝିବାରେ ସହଜତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । କଥାବାତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ କେତେକ ଗତିବିଧି ସଂପର୍କରେ ଜଣା ପଡ଼ି ଯାଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଅ ଝିଅର ଦୋଷଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ସୁଗୁଣ ସଂପର୍କରେ ଜାଣିପାରି ଥାଏ ଓ ଝିଅ ପୁଅର ଦୋଷଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ସୁଗୁଣ ସଂପର୍କରେ ଜାଣିପାରି ଥାଏ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଆଜିକାଲିକା ଯୁଗରେ ଘରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଓ ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଆହାର ଖାଇବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର ଅନେକ ଗତିବିଧି ଓ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯଦି ଏପରି କୌଣସି କଥା ଭଲ ନଲାଗେ ତେବେ ଆଗରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କଳି ଝଗଡ଼ା ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ସୁଗୁଣ ରହିଛି ତେବେ ସମନ୍ୱୟ ଓ ପ୍ରେମ ସଂପର୍କ ଗଢ଼ି ଉଠିଥାଏ.....ବେଳେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ଭୂମିକା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ଯେ, ଯଦି କାହା ସହିତ ରିଷ୍ଟା (ନିର୍ବନ୍ଧ) ହୋଇଗଲା ତେବେ ସେହି ସଂପର୍କକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଳିବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ମିଳି ନଥାଏ ।

ପୁଅ ଝିଅ ପରସ୍ପରର ଗତିବିଧିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପରକୁ ଜାଣିଯାଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ତରମ୍ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଦୌ ଏହା ସହ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ପୁଅ ଝିଅ ବା ବର କନ୍ୟା ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ସନ୍ଦେଶ ସମୟରେ ପରସ୍ପର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇ ବସିବେ । ଏହାକୁ ସ୍ୱାଭିମାନର ନାମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେସିତ ଅଟେ । ନା କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟୁନ ରହିଛି ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଆଧିକତ୍ୟତା ରହିଛି । ସେହିପରି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଚରମତ୍, ଚରମ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଓ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜୋର ଦେଇଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜରେ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବ ଓ ସମାଜରେ ଉପଦ୍ରବରୁ ଦୂରେଇ ରହି ପାରିବ । **(ଖୁତବାତେ ମସୁର, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-2, ପୃ-934) (ଶୋବା ରିଷ୍ଟା ନାତା, ନଜାରତ୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇଶୀର୍ ମର୍ଜିୟା, କାଦିୟାନ୍) ☆--☆--☆**

ପୃ-10ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତପସିରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ପୁନଶ୍ଚ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରତିଶୃତି ରକ୍ଷା ତଥା ତୁଚ୍ଛି ରକ୍ଷା କରିବା ପ୍ରତି ଏତେ ସତର୍କ ଓ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ କି ଏକଦା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଠିକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଛଳନାପୂର୍ବକ ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ **(ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ-12ରେ)**

(ବିଶେଷ ସୂଚନା)

ଏତଦ୍ୱାରା ଜମାଅତ୍‌ର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ, ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଯେହେତୁ ଶୀତ ଋତୁ (Winter Time) ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ତା- 31 ଅକ୍ଟୋବର 2025 ମସିହା ଠାରୁ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତବା ଜୁମା ପୂର୍ବବତ୍ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ସମୟାନୁଯାୟୀ ପ୍ରସାରିତ ହେବ **ଇନ୍‌ଶାଆଲାଃ:**

ଇସଲାମାବାଦ୍ (ବ୍ରିଟେନ୍): 1.00 GMT ସମୟରେ
କାଦିୟାନ୍ (ଭାରତ): ସନ୍ଧ୍ୟା 6.30 P.M ସମୟରେ
(ବଦରର ସମ୍ପାଦକ ମଣ୍ଡଳୀ)

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750		MANAGER ATHAR AHMAD SHAMIM Mobile: +91 9815639670 e-mail :managerbadrqnd@gmail.com
	The Weekly	BADAR	
Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)			Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 11 December 2025 Issue No. 50

ପୃ-11ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଥ୍ୟର ର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ....

ମୁସଲମାନ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରିନେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁର୍ଗର ସ୍ତର ଖୋଲିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମର ଚୁକ୍ତି ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇ ସାରିଛି । ସେନାପତି କହିଲା, ହେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ! ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମର କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ଫୁଲ୍ଲି ହୋଇ ନାହିଁ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ତ' କେବଳ ଜଣେ ନିଗ୍ରୋ ଦାସ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରି ନେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେ କେତେକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଦେଇଥିଲା । ସେନାପତି କହିଲା, ସେହି ନିଗ୍ରୋ ଦାସକୁ କ'ଣ ବା ଚୁକ୍ତିର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଚୁକ୍ତି ତ' ମୋ ସହିତ ହେବାର ଥିଲା । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରି ସାରିଛୁ । ଯେତେବେଳେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ହ. ଉମର୍ ର.ଅ.ଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖି ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲା । ସେନାପତି ଜଣକ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ.ଙ୍କୁ ପଚାରିଲା ଯେ, ହେ ଉମର୍ ! ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କରାଯିବ ? ହ. ଉମର୍ ର.ଅ. ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚୁକ୍ତି ରକ୍ଷାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସ୍ଵୟଂ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରି ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଚୁକ୍ତି ରକ୍ଷା କର । ଚୁକ୍ତିକୁ ପାଳନ କରୁଥାଅ । (ତନ୍ତ୍ରୀ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-2568)

☆--☆--☆
☆--☆--☆

ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉପସ୍ଥାପନ "ଐତିହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ"

ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମ ଇତିହାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ! ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ବିଶେଷ ସିରିଜ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉଅଛି । ଯହିଁରେ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀର ବିବରଣୀମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠି ଉକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀ ଘଟିଛି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୁଖ୍ୟତଃ ସେହି ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନକୁ ସେନ୍ଦ୍ର କରି ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵମେଧାରୀ (ପ୍ରାମାଣିକ ଭିଡ଼ିଓମାନ) ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । କାରଣ ଦର୍ଶକମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ନାମ କ'ଣ, କେଉଁଠି ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଅବସ୍ଥିତ ଅଟନ୍ତି? ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେବେଳେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ତତ୍ସହିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଭାରତର ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ନିଜର ସୁବିଧା ମୁତାବକ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଜମାଅତ୍ ଇତିହାସ ସହିତ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିଆଲ୍ ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ସବସ୍କାଇବ କରନ୍ତୁ ଓ ସ୍ଵାଚ୍ଛା ଅପ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ଫଲୋ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ସୂଚନା ମିଳିପାରିବ ।

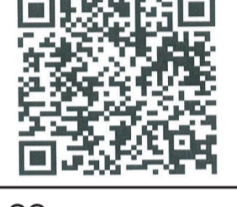

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିଆଲ୍ Youtube ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିଆଲ୍ Whatsapp ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ "ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ"

ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଲ୍ଲୁମ୍ ସାମଗ୍ରିକ ସମୀକ୍ଷା ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ଷରୁ "ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ସିରିଜ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉଅଛି । ଯହିଁରେ ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଲ୍ଲୁମ୍ ଗ୍ରନ୍ଥର ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସାଂସ୍କାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ଅଟନ୍ତି । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାର ବେଶ୍ ସହାୟକ ଏବଂ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହ ତଥା ରୁଚି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେବେଳେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତତ୍ସହିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଭାରତର ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍ (MTA International India Studios) ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ନିଜର ସୁବିଧା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିଆଲ୍ ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ସବସ୍କାଇବ କରନ୍ତୁ ଓ ସ୍ଵାଚ୍ଛା ଅପ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ଫଲୋ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ସୂଚନା ମିଳିପାରିବ ।

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିଆଲ୍ Youtube ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିଆଲ୍ Whatsapp ଚ୍ୟାନେଲ୍

କ'ଣ ଆପଣମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଆ ଜପନ୍ତି କି ?

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ آلِ مُحَمَّدٍ

ଅନୁବାଦ: ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ପ୍ରଶଂସା ସହିତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମ୍ଭେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର ଓ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର ।

☆--☆--☆

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

ଅନୁବାଦ: ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଟେ, ସେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଆନତ ହେଉଅଛି (ନତମସ୍ତକ ହେଉଅଛି) ।

☆--☆--☆

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ خَادِمُكَ رَبِّ فَاحْفَظْنِي وَأَنْصُرْنِي وَارْحَمْنِي

ଅନୁବାଦ: ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ଅଟେ । ତେଣୁ ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ନିରାପଦ ରଖ, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର ଓ ମୋ ଉପରେ ଦୟା କର ।

☆--☆--☆

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

أليس الله بكاف عبداً (ଅବ୍ କୁମର: 36)

ଅନୁବାଦ: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan,
 Jamat Ahmadiya Pankal,
 Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।"

(ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫଜାଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫଜଲୁଲ୍ ଇଫ୍ତତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Shenaz Begum, W/o- Sheikh Ghulam Ahmed &
 Family, Jamat Ahmadiya Bhadrak (Odisha)